

תבקשות

דברי ימי
התלמידים
השלוחים
לערי
השדה

לרגל
כינוס
'הקהלת'
המרכזי
תלמידי
ובוגרי ישיבת
תומכי תמים
ליובאוויטש
בעיה"ק
טבריה ת"ז
אור לב' ניסן
שנת הקהיל תשפ"ג

דינטגמא חדש

.... ועוד והוא העיקר, שמכין שadcמו"ר נ"ע, מייסד הישיבה, הוא האושפזיא והאורח בים זה, והרי לאורה צרכים לתת את כל הענינים, יש להסיף תיכף ומיד בייסוד מחלוקת חדשות דתומכי תמיימים, ובאופן דהפקה ("הפקה אין מייסד זיין מחלוקת"), כמו כן להרחבת העמק ולהגדיל את המהלך הקימיים כבר, הן אלה הנקראות "תומכי תמיימים", והן אלה הנקראות "אוחי תמיימים" וכיו"ב בשאר השמות, שתונן כולל שוה, מפני שהוא אותה התרבות, ואוותם מיסדים, ואוותם מנהלים!

אלא שם הייתה אותה התרבות ואוותם המיסדים כו', לא נשארים באותו המועד ומצב, כיון שהעיקר הוא שאוותה הישיבה גופה תלך ותוסיף מהל אל חיל, ויתירה מזו שנכnilים את רגעי הגלות האחרוניים לשולח שלוחים (נית אום י"ט גערעדט אדרער אום שבת גערעדט אדרער חול המועד גערעדט), ולידייד ע"י מכתבים, הוראות וכו'ב, מחלוקת חדשות דתומכי תמיימים, שבחן לימדו פנימיות התורה כפי שלמדו בתומכי תמיימים, באופן שכל חלקו התורה, פנימיות התורה ונגלה תורה, ועד לכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחודש, הם "תורה תמיימה"...

... ויש להסביר בזה, ע"פ שיחות הדזעה של החסידישער אושפזיא בוגע לתלמידי התמיימים הנ"ל, שענינם המיעוד הוא קיום ציווי המשנה: "וְהַעֲמִידו תַּלְמִידִים הָרְبָה!", ואכן, מאז, התפשטו תלמידי התמיימים ביזור, כיון שכל תלמיד קיים "ההעמידו תלמידים הרבה", הן "הרבה" בפשטות, והן "הרבה" בפירושו, שכל אחד מהתלמידים הוא תלמיד כזה שבתוכו נכללים תלמידים הרבה!

ומזה יש למוד והוראה בוגע לתלמידי התמיימים, שיש להחליש להסיף ולהרחיב עוד יותר את קיומ הציווי ד"ו העמידו תלמידים הרבה!... ומעין זה צריכה להיות גם כן הפעולה האמורה (CMD) במודובר כמה פעמים), להשתדל להרבות ביסוד מחלוקת דישיבת תומכי תמיימים, עד כדי כך, שההשפעה שלהן, ויתירה מזו - המחלוקת עצמן, יגיעו לכל תפוצות ישראל. ובדוגמת מה שפועל כבר בוגע להדפסת התניא... שבכל מקום שמצווא בו ישוב בני ישראל הדפיסו את ספר התניא, כולל גם במדינת הארץ...".

(משיחת הושענא רבא תשכ"ב)

"זה הדרברים האלה
אשר אנכי מצוח היום
על לבך". (דברים ז, ז)

רש"י: אשר אנכי מצוח היום
לא קני בcheinך
קדילטגמא ישנה
שאן אדם סופנה,
אלא בחדשה
שכחך רצין? קראתך.

"מאז משה רבינו
לא פעל כל דברים"
דברי ימי התלמידים שלוחים

03

מפת
האזור
התלמידים שלוחים
ברוחבי תבל

14

שלוחים
מספרים
ארבעה תלמידים שלוחים'
מספרים על השליחות שלהם

16

הינו
שלוחים!
שיחה מיוחדת
עם הרוב יצחק גולדברג

24

להפוך
את העיר
הישיבה בטבריה על ציר הזמן

32

זו לא תקופה בחיה,
זו מהותה
התוועחות מיוחדת לבוגרי הישיבה

34

להביא לימה
המשיח
הרוב יוסף קרמר
בקראיה מיוחדת לשולחים

47

מצאי לאו:
шибת חומי תמיימים
חבי' ליבאושע
בעיה'ק טבריה ת"ז

הרב יוסוף קרמר
שליח הבב ויר' מוסדות חב"ד טבריה

הרב ברוך לבני
ראש הישיבה

הרב שמעון קויז'ובייבסקי
משפייע

הרב צבי הירש זלמנוב
ר'ם

הרב רפאל נחמן לבני
הרב מנעם מענדל לפישץ

כਮות הישיבה: רחוב ארליך 50, טבריה

טלפון: 052-71924

דוא"ל: yctiberias@gmail.com

yctveria.com

מיחוג האירוויזיון:

סטודיו אינדיבידואלי

yael.g.963@gmail.com

חלה מהתמודנות באידיות' חב"ד אוון לין' - JEM

כיצד כובשים יבשת שלימה באמצעות
שיישה בחוריהם? • "אלן שייצאו לשילוחות -
הצלייחו שלא בערך" • "על מי הם משאיירים
את העבודה שם?" • 'חולקת הרמב"ם'
שקדמה ל'תקנת הרמב"ם' • סקירה על
שליש מתוך קבוצות 'התלמידים השלויחים'
שליח הרב' והשפעתם הנצחית

"מaz
משה רבינו
**לא פצלן
calev
דברים"**

וכשם שהי' הדר בנווע לתלמידי הבуш"ט ורבתו נשיאנט
שלחוינו - שכאשר כבר עמדו על דעת עצם קבל הוואה
להתיישב במקומות רוחקים וכו', כן הי' גם בנווע תלמידי הישיבה:
כשבא כ"ק מורה אדמוני למקומ פלוני, ויסיד ישיבה בקדוב אליז'
וכר'אמותיו - הרי בה בשעה חד בכמה תלמידים מנזינים,
ושלחם למקומות ועיירות רוחקים (רחובים בונשיות
ורחוקים גם ברוחניות, ואף למקומות מעבר לים, מדינות
שונות ומשונות), בכדי לפועל עלי' באזת המקומות - וביחד עם
זה הייתה גם כוונה תכלית, שע"י שימלאו את שליחותם למקום
רחוק, יגשו ויתעלו לשוליחות האמתית

(ע"פ שיחת ברור' החסון מס' לתלמידים השלוחים דקדחה וצפתה,
בחדרו הקדוש - לק"ש חיד' עמ' 326)

קבוצת השליחות בראשונה מניה בחודש אדר תשכ"ב לאנטוליה.
מימין לשמאל: יוסף מינקוביץ, ארורת אשלון, שמואל תלון מאנטוליה, רבי אליעזר ספסון, ר' אליהו' ר' ליב' ע'ה קפלן, צבי הרש אריה ר' ליב' ע'ה קפלן, זב הושע לפסקה.

**"כדי לפועל על
הנמצאים שם שיחן
חסידי ליבאוויטש
- של רבנו חזקן
ושל כ'ק מ' ח
אדמו"ר, שולחים
אתכם אמנים, כדי
שיתקבל הדבר
בטוב יותר - הרי זה
צריך להיות באופן
שאתם נסעים בתורה
تلמידים, להשתתף
שם בבניית מוסד."**

השליחות מתחפש גם אל תלמידיו השיבה,
שעicker עניינים היה ונותה למדוד התורה.
בזמניהם הפנויים ('מבערים', 'של"ח'), בחדשי
הקיין ('מרץ השליחות'), בשעה שאיניה מן
הימים ואני נן הליל', נקראים גם תלמידי
התרש הקדוש, לאשונה תחולותיה של
היבשת. המתusalem ביטודה, למשפחות
סרברנסקי וגוטניך, חילו את פני הרבי כי
יאיל לרשות קבוצת תלמידים מ-50-70 על מנת
להזק את הישיבה. חברינו הגיב כי הדבר לא
מורפן', אך יש להמתן 'לשעת כשר' וו' און
בין כתול' תומכי-תמיימים, ר' די בך שתתלמידים
ישבו ולפדו היסודות בעצם, וכדרך מליא
נשיבו לה' יהודים ווסףם, והרבך פעל
עליהם במדזה דעה; אבל בימיינו זריכה
העבודה להיות באופן אחר - שלא די בעין
ה' תלמיד', אלא צריך להיות מעשה בפועל,
לפעול בהשתדלות כדי לקרב את הזולת
לייהודיה, לתורה ולזרכי החסידות. והיינו,
scal העניים שלמדו והתכוונו כי משך שני
הדורות הראשונים של זומכי-תמיימים -
עתה הוא הזמן להבאים לידי פועל' (שיית
אשח'פ' תש"ד).

תקופה חדשה: تلמידים-שלוחים!

גם עיסוקם התדייר של תלמידי התמיימים
ב'ה庞大' נתר, ואופן עקיב, כמו'ן בחס
لتפקידם המהותי. היה זה בחורף תשכ"ז
ונקודה על פין כדור הארץ.

אתכם, בתור תלמידים שראו את כ'ק מ' ח
אדמורי', שמעו אודתו ולמדו הсадות (כל
פרט העינים שבודו), שו' תה' 'תעדעל' ע/
לפעולם כמה פעים כהה - 'נרות להAIR'.
אמנם, כדי שיתקבל הדור בתום יותר - היה
זה ציריך להיות (לא באופן הנכנים באים
ליעזר אוותם, אלא) באופן שאמנס נסעים
בתור תלמידים, להשתתף שם בבניית מוסד
על שם כ'ק מ' אדמורי', שמטו' להעמיד
'ירוץ להAIR', לבבוש את מעלבון כולה,
ולאח'ז את כל אוסטרליה, לעשותה מדינה
חסידית.

לכל לדראש - המודרך הוא בוגנו'ג לתלמידים
(בחורות) הנמצאים שם, ולאח'ז - להשפיע
על דם על כל ישראל שם, אין קניםthon
צעירים, גם הצעירים בירור, וגם על הנשים
ובבנותם שם - לא באופן יש, שהרי אין זה
הענן שלם, אלא ע' יוסטת התעוורויות
בכללות העניין'.

גם את אופן עובודתם ערך הרבי לפניהם בזירה:

'כין שאצל חסידים, ובחרום בפרש, ערך כל
עין להתחילה מלימוד הנגלה ולימוד החדודות,
ההה תפוקדם שם לכל רלאש הא - למלוד
בהתמדה ושקיים הן נגלהthon ון חסידות,
ובಚפי' גודל, רבבו' בכנות - כפי שבמפניו
ורואים גם 'בעל' ביטים', גם רבי באיכות
- שבסמך הוזן ייכל' גם שם להכחין בה-
ולימודו ירי מתוך הרחבה באחתה ד'יראת
ה', שהה עשה ע'י' עזועה התפללה. ובשביל
כל זה השתמש ערך לאוש בכחיהם, לאח'ז
שהה תפקוד האדם עובד בכה עצמו, ולאח'ז
קיומי' 'הבא להר מיסען אותי', בתוספת
מורבה על העייר - שזו מה שיתנו להם
רבותינו נשאנן, להצליח בהצלחה מופלגה
לעטלה מדרך הטבע.

ונסף על האמור לעיל' בוגנו'ג לתפקודם
העיקרי, באים יהוד עם זה תפקודים נספסים:
בזמניהם הפנויים - כדי שה לא יגע כל
לא בהתחמדה שקידחה בנגלה, לא בהתחמדה
ושקיים הנטה - ולא בעבotta' החפלה -
הנה על דרך שעיסוקים כאן בהפצת המעניות
והפצת ענייני יהדות בכלל, כמו'כ תעמוד' בקשר
עם ע'יעיר' אגדת חב'ד' והעיקנים דש, כדי
ללחון כיצד הנכים יכולים לעזר להם' ...

הנהות יסוד אל' מהו'ה מז' ועד היום את
הנשומה הפנימית של מוסד' התלמידים
השליחות' הוועצאים לעיר השדה. מאידך:
מוסה, ישיבה, סדרי' לימוד קו'בעים כבמסמותה,
ומשפחות.

תלמידי
בית הספר,
יחד עם
התלמידים,
השלוחים,
מקבלים
בריקוד את
הקבוצה
השנית
ואו-סטרליה.
תשכ"ט

חברינו - יוכלו להישאר בוגר, והאמירה זו גרמה לנו לחששות).

הוורדייוו לנו שלמהות, ביום כ' ד'ח' החון, מונזה להיכנס יהודוי ליהדותם. כמוון, היהת קובנה צ'ל תלמידים בישיבת במנזריאיל שקיבלו את רשות הוגהלה להשאר למשך כבבך והרבבי שלום בחורה לומנזריאיל, וגם דבר המשקופין ליהדותם הוא.

במיש עדשים וחמש דקומות.

הרביה דבר אמרנו לבבויות, בשפה רכה לאברהמית, קרובה. הרב הסביר לנו – התלמידים מה זו שליחות. ואפשר לומר שהיה שם, על כל פנים מחייבתנו, חידוש. תמיד השיבו שפירושו של שליחות הוא: למסור את הזמן בஸbil השני. אתה עמך אונליין מפסיד, אך חסידינו היה על עצמן, הוא מוסר את עצמו שביל השני גם אם הוא עצמוני מפסיד כך. אך כאן הרב דיבר על משחו אחריו – לא רק על השיחה של יהודים הרב הבהיר על כך שהשינה טובת השלוחין הרב אמר שהובודה שטוענים לשלהיות היא איננה בஸbil צדיקים לפועל שעשה של זמן מבדוקים שמו צדיקים לפועל שעשה של זמן שהרבה יתיר על יתיר לא היה יכול לאפשר היה יתיר על יתיר.

הרב הסביר לנו שאן זה שהשלוחים מפסידים בשבייל השגוי, אלא זו הדרך המעלוה לרווחם את השלוחים עצם, ואם הייתה

והגינו ל'ס' עיל מנת לדור' – כדי להסתופר בחזרות קדשנו, ואולם, הרב יעד להם חיים אהדרים... לאחר חדש החגיגים הם נשלו בחזרה לרביינואה. אך לא כתמלמידים גיגלים – אלא כשלוחים של משם, עליהם חוטלה האחירות של הפצת היהדות והמעניות בפרארי גולגולתיה, ופעילותם פעלה פירוט ספר פירוט.

מספר הרב יצחק גולדברג (יע"ש ראיון לכפר
חכ"ד) והודמנויות נספחו:

יה' היה זה השנת תש"ל, לאחר שנים ארוכות
של לימוד בישיבת 'המוכם מימים' בריינאה
שבצפת, קבלנו את רשותו של המשפע ר' יacobson נמנוע ע"ה לנטוע על הרובע החדש
תשרתי ולהישאר ללימוד בישיבה שב-⁷⁷.

לא היה גובל לאושרנו. משך שנים הרצן,
ההחולם והחייתיו היו לנטו על הרבי ולהישאר
ללמוד במשיטתו.

הינו ששה בחורים בגלאי 18-19, וסוף סוף
לטסעה הוזע נעד להתנסם. הדמיינו יום יומם
שבו אפשר להזע, חשבנו שניישאר שם עד
העולם.

והנה, בסוף חודש תשרי נכנס אחד מחברי הנהנלה – הרב היל פבנזר ע"ה – ל'יחידות'

לטובי השלוחים

בערך באותו המועד, בראשית שנת תש"ל שליח הרב קבוצה נוספה של תלמידים שלוחים לברינואה בזרפת. קבוצה זו הורכבה מהתלמידים שלמדו עד אז בברינואה

כשר' ניסן חזר
 הוא כינס אותנו
 לאסיפה בה סיפר
 לנו שכשנכנס לרב'
 שאל האם אנו -
 ששת התלמידים
 השלווחים - כבר
 יכולם לבוא ל- 770.
 הרב שאל מיד:
 "אויף ווועמיין"
 וועט זיין לאזען די
 ארבעטע?"
 על מי הם ישאיידן
 את העבודה?

השלוחים מהקבוצה
הראשונה והשנייה לאוסטרליה
מהנודדים ייחד עם זוגי אג'ז.

המלך) השיב: כל התמימים הם 'ילדים', אבל
השלוחים הם משוהו אחר).

בשבת פרשת וישב תשל' ב' באיר הרבית את עניינו של יוסף הצדיק המஸופר בפרשא: דוקא מושם היינו 'בן זוגנים', החביב על אביו, הוא נשלה למקומות רחוק, 'ערחות הארץ', ומטרת השילוחות - כדי להיות 'בעל הבית' על המדינה כולה, "ambilעדייך לא ירים איש את ידו ואת גולו". כך גם שליח הרב, כאשר עבד את עבדתו כבדען, בדריכי נעם ובדריכי שלום, געשה בפועל בעבה' בעל המדינה כולה! משכך, הורה הרב לשילוחים נכוו בחתיותם להגידי 'להיים'. במקום נכוו גם כמה מהשלוחים לאיסטטרליה (היה זה חציה שנה לאחר זהורחתה של הקבוצה הראשונה), אבל מעשה שנותינימה שלשלוחים, לא חשבו שהם בכלל הממצוים. אך הרב, מזידן, ראה את הדברים אחרת. הוא ציווה לאחד מהם ('ה') לylieb kapfun' ע"ה להגיד לחייבים, אמרו: "אין מאל אל שליחו - אל עלאמאן שליחו! לכל החיים, תמי' הגעה עמי' קדושה אינה זהה ממקומו! תמי' הגעה עמי' ובעקיבתינו אחותו ושלוחים רולפ". (413

דרך ק' - לא רק ביחס של מוסד פולוי או לאלמוני. "ונכבהה הארץ לפני הווי" י'יבוש' ויגלויל אלוקות בכל העיר ובכל המדינה, בכל אחר ובל כל פניה.

**אין מאל שליח -
אל עלאמאן שליח!**

זוכר אפליל את צבע הנגביים שלנו בימי הראשונים... הם בחנו אונטו בשבע עיניים, ושאפו עד מאר לחקתו אונtiny), והיו גם עבר הבעל-ברום מופת ודוגמא.

הורה רבי לרב חזקיהו לקרוא גם את השלוחות 'הקדומים', הוא הבן שהכוונה לקבוצה שhortה זה עתנה, וקריאם אותו. אלא שאשר נכנס לחדר הרב, שאל הרב שב' היבן הקודומים' משחצבייע חזקיהו לעבר הקבוצה, שאל הרב שב' שוב' מודיע' נמנעו מלחייב אופום' ונשחה לא לאורך מי' השילוחות לאורה, צו השלווחים לקוריבוט מיחסודים. כל אחד מוח זכה לקבל מה הג הפוך מזכה שלימה מהרב' (ולא רק 'מצה' אחת לכל הסדר, בדורך כל'). כאשר והזכיר אחד מההור והשלוחות (ונגדי' י' ע"ב ליפסקי ר' ע"ה) את שם בנו פניה ר' ירושל', אמר לו הרב', אם צרכיכם לקרוא לו ר' הירושל' (יש אמרים שחותם: סאדי דאק שלחו של אדם כמותו). כאשר שב' תל'ר, עברו שנותיהם, ונעמדו באופן אקרה' בתרו להלוקת המזונות. שאל הרב' את הראשון שמעד': רוכן הנוגדים? מכל קציות התהה התלטטו בלבם וקיבלו מזכה שלימה והתבט בצעה נספה.

בליל הסדר השני היו המהთמים הבוחדים שהוורשו להיכנס לשולחן הרב. הרב חיכה עד שיתישבו (ולאחד מא"ש שמאפתת הציפיות הרכה ישב עם השלח בכסא אחד, העיר הרב: ליאושבם עם שליח בכסא אחד) ואת האפקמן קיבל מידו הקורשה. למחות שלא רשות ג' את הרב, הלא על האפקמן נכתב "חלק לבני ביתו?" החיבור הרב: כתוב ויחלון לכל בני ביתו - והם בני ביתין הם התיגענו שצטמ"ר מים: (ולסוח אחר גנדפס בספר ארי

ונורתה וממשיכה במילוי השלהות, נסועת להציג הראשון של החודש והשניה של החלוקה לשתי קבוצות, כאשר קבוצה אחת נסועת להציג הראשון של החודש והשניה ולאחר מכון נערלים חילופי משמרות... (ראה לקו"ש ה'כ"ד ע' 544). ארבעת התלמידים שנסועו להציג הראשון של החודש זכו ל'חידות' מיהדותן לקראות שוכם למזרוקן, ביום ראשון, יג' תשרי (הווגהה ונפתחה בלקו"ש ה'כ"ד ע' 517).

אך אולי יותר מכל נזכורה בזיכרון החב"די
השליחות למרוקו - כאשר צו התלמידים-
השלוחים להיות בבחגון 'הצלאת מ' לungan

ה רענן הייסכה לחשיבות מעודדות
וועל, בתחילת טבת של שנת הקול השם"א,
ואז ועד צאת הבוחרים לשלוויות
שליטותיהם, הוריהם ובני משפחותם לין'
ז המהמן, וזו לייחידות מיהורת
הונגה לאחד מכך ונופסה בהספנות
קוויש' חיל', בדיבר הרבי בעמלת
וואוריית המיראות, בואריות המיראות
ולשלהיים להוציא את
הכלתמה מן הכלח אל הפועל (ראה עוד
ה רענן עם הרב רסקין, בכתביה הבהא).
אחד מודשלהיים קילב מיזיו הון' קון'רנס
שיחסתו והקדושה של הרבי, וכן גם כל
אחד מהאבות, האממות ("שיגידלו את אלנו
לשלוחים, נצאות השם") ואחריהם (כמי)
קונטראס אחד, ממופרט
קלו' ש' סט).

למלמדים השולחים פעולה דלות ופלאות
רווקה, הם הכניסו במקומן אוירה והוו
אידידיים שאליהם מוכרים עד אז, בירח עם
אזרחות שיעור תורה, ארגון מועדוני צבאות
- קעטם ג' ישאל, שערום, חברות
זוק עכבי הפעילות החבידית במדינה... בין
ולולותיהם נינן מלונות באומיה מיוחדת
שדרדרות מהונודיות הרבי, לראשה על

וסו של הרבי לקבוצה צא מגדר הגילן.
אשר הקביצה ר' ליביל שוחט, שהה קודם
נן שליח באוטROLI, טען כי הוא על
הודדותו אף על יסוכו
ל הרבי לקובצט
סטוליה. בין היתר,
ללא הרבי בתקופת כל
עה מהן נגמלות
אשר ביקש לחוג
ת"ז י"א וכן במחירות
כ"ב, י"ז לנצח
שם בחלילת בתקופת
לוי שליחותם
פלא גודל הקס"ד
ר' שהסבירו
להרישׁוּת

משמאלי: השליח הרב
דל פיגינסאהן (או אחד
מברכטוריים באשלותם)

לימוד גדול, הרב מתייחס בכוכו להשיבות לעובדה שהחורים צעירים עושים... ר' ניסן ענה שהעובדת תישאар לעצערוים מאותו, הכתיה הבאה. הרב שאל האם אם יודעים לדבר אפרתיטין, ור' ניסן השיב שהם יודעים אכוהה רמה שאנו ידענו כאשר התחלה... ובכך יבללו את הרשינו הפיזול... ממסנו וו רך ראה ל��ירוב העזום הדודות שלל אצלים, כתוצאה מהഫעת טולחוים. לדמנו איתם לקשי' שיחות קלים א'ב-ג', והפעולה עליהם היתה לדורי דורות".

ב' בערך סיום המשלחות, לאחר שלוש ימים. ראיינו במחנה מערד הרב אט

ברצונם הטוב

הקבוצות לאוסטרליה, וכל שכן לבריטניה, המកמו בஸגנות של מוסד קרייס. הול מנטש תשלה', התהוו וודוש נסיך בעלמאם של התלמידים השלוויים: שילוחת קבוצות כדי לסייע לישיבה והדשה לחולstein בעיר, מהמס' ועד ההפחות, החל משנה זו והלא תונפה חדשה בסיסו וירושיבת השונות בעיר השדה, ככל ישיבת-שלוחות שכזו מוחהו מגדל של אורה לעיר ולסביבה כולה. הלוחות השונים, איש במקומו, השקן מאד ביסוד ישיבה שכזו אצלם. וכל אחד מהם, כאשר רג' נערת לבקשותו ושלח לשם קבוצות הרביה אודוטניין, וחיכינו בכלין עיניהם שייזורו.

תלמידים-שולחים - לא היה קץ לשמהותן. אחת מן הקבוצות המהירות - גם ביחס שקיבלו מהרבי, היא קבוצת התלמידים השולחים לוג'ילקה, מוקון, בראשות בקיי תשמי, אשר בישיבת האילית תורה נתנו שמנה בחורים שלא ושו לשלהוחות (בעוד שהברחים נטעו לוג'זאלה וארגנטינה), מתוכם, שלשה היו ביהם של השולחים במוקון (מוסקוב, רסקון ואידילקן). הליה ר' שלמה מטוסוב הגה עזיז: הוא פנה אל הרביubi אמרה: "ג'ני, ניט דער איג איך" [לא, ג' וה אמורת], והרבី המשך: "וועילע גיטל גיטל עריכס כבר להוות אַפְּן. אבל, הרבי: 'איך פרעון: אויריך ועמען זיי אַזְּן די אַזְּבָּעֵטְס?'] אני שואל: על מי הם זו את העדרה...]
ינו כבר בnalai 21-22. זה היה בשביבו

A black and white photograph showing two men in traditional Orthodox Jewish attire, including hats and beards, standing outdoors near a stone wall.

A portrait of an elderly man with a very long, full white beard and a black fur-trimmed hat. He is wearing a dark, textured coat. He is seated at a table with a white tablecloth, looking down at an open book. To his left is a closed blue book. The background is a solid dark color.

ר' יוחנן בלאוֹר

דרך אחרת להעלות אותם לא היו שולחים
אומם. והרב הוויף שוראים במוחש שעל-
ידי שצאו לשלהות – הצלחו שלא בערך.
והצליחתם וטובתם של השלהות היא לא רק
על פניהם אלה שנקראו להיות שלוחים והשתמטו
מה להשלהות, אלא אף בחסם לאותם של איזנו
להיות שלוחות כל גם ביחס אליהם, התעללו
והטורימו השלהות הרבה יותר מאשר שלא
נשלחו) (הדברים הוגשו על ידי הרב נידפסו
בכ"מ, אבל בשעת אמיית הדברים הארייך
והרב הוויף בקנוקה זו, והדברים נדפסו
ב'שיות קודש' תשי"ל במקומו).

"זאת", מסכם הרב גולדברג, "פעולות
השליחות היהירה ורבת מילדיים: הן
בתוך היישוב, כ'דוגמא היה',
הן בפעילות בעיר השדה'
השונות, והן בפעילות
עם סטודנטים וכן
בפאריז בניו-הוּלָה
השליח ר' שמואל
אדומוב ע"ה.
עבדנו אitem
חחל ממש מא'
ב' של יהודית
עד - בסוף
שלושת שנים
השליחות -
למצב שהו
מסוגלים למלמד
גפ"ת בכוחות

הרמב"ם, וכן השתלשלו הדברים: בש"ב
ושב ב' בסוף תש"מ הזכיר הרבי את מילת
לmeno הרמב"ם סדרה, והשווה זאת לעניין של
חוליקת השם, התלמידים-השולחים, שאזם
כראה היה לה ללו יוציא מabit הינו,
עד מהה 'חוליקת הרמב"ם' בין יהודי מרוקו
ורובניה, כאשר כל אחד קיבל על עצמו למדוד
קוץ' הלוות, חולוקה שהתקבלה בחתלהות
(ג), בשל הקשר

המייחד שחשים
יהודי מרוקו
לרבנים שחי ופעל
בקרכט) בקרוב
הציבור (שהרכיב
אך מבני תורה
רבים). הלמוד
התקיים בין י'
שבט ליא' ניסן
(חילהנת הפ"ג
להוללה הרב -
אלל' התמים'
הדברים נקשרו
מיד לפ"ג קבצי
ההלוות ברמב"ם) -
שהתלמידים
השולחים, כראוי,
לשימים ולהפקדים,
לוקחים על עצמן שלוחון ושופfine'..

חוליקת התקבלה בנחת רוח, ובהתועדות
אחרון של פסח של אותה שנה, הזכיר אותה
הרבי י' ענייל' ל' ישראלי', כשהוא מכריז על
תקנת הרמב"ם אשר העניקה אז לעד בני
ישראל:

**מול עינינו, צבעור
שלושה עשרים,
ニיצבת בפועל ממש
המהפיכה הגדולה
המתחרחת בכל עיר
ועיר בה מוקמות
ישיבת תומכי
תמיימים, ובפרט
כאשר מדובר
על קבוצה של
תלמידים שלוחים'**

חלק מסוים בלבד, על ידי זה שמצטרף ביהוד
עם עוד כמה וכמה מישראל..."
הנה כי כן, זכו התלמידים השולחים להיות
'כל' גם לתקנה גדולה וקדושה זו.

תומכי תמיימים - בכל מקומות!

שליח הרוב יהודיה ליב רסקין עלה והتلמידים-השולחים בסיטם הרמב"ם בבית הרמב"ם

שליח הרוב יהודיה ליב רסקין עלה והטלמידים-השולחים בסיטם הרמב"ם
של העניים והודוראים המזוהים שהוא
מק' אדמור' שליט"א בקשר לקבוצה
הראשונה, אך הוא דבר שמצד טעם כמוס שידך
רק לקבוצה האשונה, כי אם הוא נוגע לכל
הקבוצות, אותן החביבות יש לכ' אדמור'
שליט"א לכל הקבוצות, אלא שמצד העני
ד"ל התהלות קשות' הראה זאת בכ' אדמור'
שליט"א בגין יותר בראשית השילוחות...
משם.

(באמציאות למדו, שיורים וידוגמא היה'
על כל העיר כולה, ועל ידי זה
השווה יותר מכל) ומהפיקעה בהשפעה מקיפה,
תשכ"י), מהוות 'תהיית המתים'
כולל גם השפעה עקיפה, כאשר היהודים
כפושטה למקומות רבים מאין
ספר. פעה נמשכת - באופן
המתקרים דרך תלמידי הישיבה והופכים
בדרכם מילא לגרעין קשה שמאפשר פרתיה
והוחבת מוסדות חינוך, ועד וועוד.
'ווערטא שבכו מה' מטיין! - קרא הרבי על
החסידים (התוועדרו כי מונחים אב' הש"י).
פעולתם הנפלאה של התלמידים-השולחים
די בכל אטרור ואטר, "באותן שיטות מהישיבה
මטרת השילוחות, בתהילת
המתיים' במובנה הפשוט, בגין
האמיתית והשלימה בקרב

**מול עינינו, צבעור
שלושה עשרים,
ニיצבת בפועל ממש
המהפיכה הגדולה
המתחרחת בכל עיר
ועיר בה מוקמות
ישיבת תומכי
תמיימים, ובפרט
כאשר מדובר
על קבוצה של
תלמידים שלוחים'**

לא לנו, בידעת החותם, לעמוד על עומקה
ושבה של הוואה זו. או, מול עינינו, כעbor
שלשה עשרים, ניצבת בפועל ממש
המהפיכה הגדולה והמרחשת בכל עיר ועיר
בזה מוקמת ישיבת תומכי תמיימים, ובפרט
כאשר מדובר על קבוצה של תלמידים
שלוחים'. מהפיקעה בתהום הפעילות הקבועה
(מכצע פפלין, מכצע מזוזה, סיטות שבת,
הקדחות קהילות וכו'), מהפיקעה בתהום
הפעילות העונזיות (מכצעי החיים, ארונות
במעגל השגה). מהפיקעה בהשפעה פנימית

נוגע לכל הקבוצות:

ספר הרב שלמה זלמן מאיעסקי ב'כינוס
התלמידים השולחים - תשנ"ג' בישיבת האלי
תורה (מתוך חוברת שיצאה לאור בשערו):

"כשנעשה - בנסת תשל"א - הקבוצה השנייה
לאוסטרליה, לאחר שחזרנו אנו, הקבוצה
הראשונה, היה להם ייחידות וכ'ק' אדמור'
שליט"א אמר להם שהענין ד'כל התהלות
קשות' כבר נפל על ידי הקבוצה האשונה.
אני זכר שאז דבינו יינינו הפירוש בזו,
של העניים והודוראים המזוהים שהוא
מק' אדמור' שליט"א בקשר לקבוצה
הראשונה, אך הוא דבר שמצד טעם כמוס שידך
רק לקבוצה האשונה, כי אם הוא נוגע לכל
הקבוצות, אותן החביבות יש לכ' אדמור'
שליט"א לכל הקבוצות, אלא שמצד העני
ד"ל התהלות קשות' הראה זאת בכ' אדמור'
שליט"א בגין יותר בראשית השילוחות..."

'סיטם הרמב"ם' הראשון בביתו של הרמב"ם
בפאס, מרוקו

גִּנְכְּבָשָׁה הַאָרֶץ לְפָנֵי הָיָה

רישימה הילקית
ישיבות תות"ל ברחבי העולם
שהוקמו ובוכססו על ידי
תלמידים שלוחים'

שלוחים מספרים

תלמידים-שלוחים
מכל רחבי תבל נזכרים
בימי השליחות, משתפים
בחוויות וביגלוים' מיוחדים,
מתועזדים על הזכות והאחריות
ומעניקים מנגזנים לתלמידים-שלוחים
שבדרך • פרויקט מיוחד

הרב יוסף יצחק לוי
שליח הרבי באטלנטה, ג'ורג'יה
תלמיד-שליח בקבוצת הראשונה
ליוהנסבורג, דרום אפריקה
תש"צ-תשמ"ה

סיפורה של שאלות

זכינו והינו הקבוצה הראשתונה שסועה לישד את הישיבה בויונסבורג, דרום אפריקה, בשנת תש"מ. זוכרני את התהותשנות הגודלה שאחודה כי, כאשר נקרת לי מלחירות כ'ק אדמור', בכ' מנהם אב תש"מ', והזמין הריב'ק בישר לי שנברחרתי לחיות חלק מקבוצת השולחים, "האם תרצה ללבכת?...".

השותה שלנו שם פעולה גולדות ונוצרות ממש, כל פלט ופיר פרוטה עד היום הזה. יש לא משען יהודים, שהיום הימים מה'טלחה' שנמנעו ממש, ש'נדבקין' ליהדות והסידות על-ידי השילוחות הזה. לבן אווך הדרך, ליוויה אונטן תחושת אחריות גדולה. דענו שאנתנו כבר בא בראשות עצמינו. אנחנו 'של הרבי', מייצגים

חלק מבחן "תורה אקדמי"

להתפלל, לעסוק במכניות ובאהבת ישראל. אבל להיו שילוח של הרבי פירושו שאהה, בחור בן עשרים, חיבר לרבוי את כל העשרים וארבע שנות שלו. פירושו שכל מי שמסתכל עלין רואה בך את מי שמייצג את הרבי.

זה מミילא מעמיד אותך בעולם אחר. אתה מרגיש מהויות למדור את התרבות של הרבי, אלא רק בשכלו עצמן לא נאם בשכלי לפועל על האנשים בעיר השילוחות של. אתה מרגיש

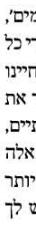
לומדים בזאל.

צורך לדעת אל מכון מה רוחה הירבי מוך, בהור
שליחיה בכל, ובהור תלמיד-שליחיה במיוודה
(ולמשל, החשיכה של ש"ע והלודות תש"מ),
שנאמרה במיוחד לתלמידים-השלוחים).
וכמוון, הדרישת הבסיסיות, של שמירת
הסדרם, למועד גללה והסידות.

זה ממשיך גם כמשמעותם של מקום השילוחות:
אתה נדרש כל העת לחשב מה הרוב רוצה
מך כאן, אך לעכבר, עם מי יעבדו, באיזו
צורה - בכל המעת עלה. הרצין של הרבי מרכז
ההוקם למשגועני לא קם במן הסדרם', אלא
ובבב' ובכיוון בוגר של 'בין הסדרם'....

הקבוצה שלו, שי היגסכוּרָה, כטה (אכטן
מייד אונז לויידודוֹ! אונז אומוט, שרבִּ
פינעה זאכמנו ודי לתת לנו מותונין, כדי
בללמאד אוונגען. וכמבען, שבטור שלוחין, זה נעד
כבראש ובראונה כדי גאנפער עס זה גם על
אתהרכין!

לאורך השילוחות ראיינו את היוקרה המיוחדת של הרביה לתלמידים-השלוחים. ראשית, בזמן זה שליא קיבלו רשות לעזוב את מקום השילוחות

בזומן מסוים, כל מגמותו של השילח, מרוגע תחולת השליחויות, היא שתוריה לו יומכוי תמיימים בעי, ככלומר, שבית חבי"ש שלו יהוה בשכיל תשבי העיר מוקם שיניסים אוטם לעולם של תורה ומצוות. וכשיש בפועל ישיבה - זה נונן להה בגנה אידירה. יש מקום שבו כל אחד מה'בעל-בתים' יכול להזמין תלמידו להרוויח

אבלנו כאן באטולט החזקון לפני חמוץ
עשרה שנים 'מכן סמיכה' במשך כמה שנים.
עוד הרים יש לא-מעש אנשים כאן שנשארו
קשורים לבורויים שהם למדו אותם לפני
חמש שנים! הם פעלו כאן גודלות
ונחלאות ממה

השליחות

הוּא יְהוָה תְּמִימִיד־שְׁלֵיחַ זֶה הַזָּכָר הַגְדוֹלָה בִּיתָר
שְׁבָכוֹלָם לְבִתְיָה לְמִקְמֵי', וְאֲשֶׁר סְתָמֵלִיד בְּכָר

התמונה הרשמית של הקבוצה.

רבה ראשונה מימין לשלמאל: יוספ' לוי חיטאנן, חיים אברהム, יי' רוזנבלום, שד' האRELג, אברהם כהן, פינחס איזאוי. שורה שנייה מימין לשלמאל: יי' לוי, משה אברהם דוד דורייאן, מאיר אליעזר שמוקלער, מיט' שטוקון.

הרב יוסף יצחק זלמןוב

מו"ץ בעיה"ק צפת ח'ז
ראש הקבוצה"ה דתלמידים שלוחים
לגדל העמק
תשלו"ז-תשלו"ח

יפורה של שליחות

סיפורה של השילוחות למגנד העמק כבר נזכר בכמה רבota. בקוצות בחורים מהישיבה בכפר ח'ב"ד התבקשו בראשית חדש אלול למלוטסע כדי להבאיה רוח-חדים ח'ב"ץ לתלמידי

תגלו מלכה משיחא בארץ דגל מגדל העמך. טבריה

ב'יחידות' לתלמידים השולחים למגדל העמק שהוגעה על ידי הרבי (נדפסה בלק'ש ח"ד עמ' 337 ואילך). סיים הרב כי את הברכה באיחול (תרגום והפץ'):

"רבא נובר (ה'ז'ב'ז)" צייר מילאנו ווינצ'טרא רארנולד גולדיין
בהרבה, על המילים "את כל ארץ ישראל" (כלומר,obar מודע
גאותל חילק זה' מהויה הנטת לאוותל כל ארץ ישראל). ציין
הרב:

בפסחוטו, יש כאן יסוד בHALCA להגהות המשיח בגיל דודוקא. אבל יש כאן, כאמור, רמז גלוי לכך שהכהן 'ארעה' בגליל' לבייאת משיח על ידי ה תלמידים והשלוחים למגдал העמק, מסתעפת הלאה, על ידי הקבוצה שיבת ותמי תומיניס ליזקאווטש בטבעה עצמה ו'אגאלות' טבריה כולה ("ויאעפ' שהוא רוכבה עתה – תבונד"), י'משם עלו לירושלים – ורא עזיגנו' ו'ישםם ליבנו, אבונו".

וראה רמב"ם הלכות סנהדרין פרק י"ד ה"ב ודר"ב שם".

כלומר: כיון שהחגשות מלך המשיח היא באירוע דגליל דודוקא, הריג ואלות 'ארעה' דגליל – מגדל העמק, היא הכהנה לנאות כל ארץ ישראל לאלה האמתית והשלימה.

הדברים נתנו עייד רב לאוצר השנים לשולחים והتلמידים הפעילים במגдал העמק. ר' יצחק דוד גורוכמן אף הודהים להם

A group photograph of approximately 20 men, mostly wearing white shirts and black hats, standing in front of a building with a decorative sign above the entrance. The sign features Hebrew text and a central emblem.

וישיבה במגדל העמק בשנותיה הראשונות.

השלוחים

קוודה מענין נספח בוגע לשילוחתו:
אחד הדברים שהו דווקאים למלון כאש-
צאנן למגדל העמק, והוא המעה של הרוח
לרי מעדן פטרופף ורק שלוש שנים קרו
לכון. ר' מענדן ניסחה אז בחודש תשרי תשל'-
ב' פועל על קבוצת בחורים מ-50 להגיה
לישיבה בכפר ח'ד' כדי לחזק אותה.
הסכימו רק במאי שם יאזורו תלמידים
שלחוותם. הוא כתוב על קר לרב, והכה לך

כשחלמייד תורה [זומכי-תמיימים] מללא
הוראת המשפט שילו כמכורש בשיחות ב'ק'
אקדמי' נ' ע' הרוי בכל כיווץ בו לא שייך ענין
שליחותם כל וממה-נפש - אם הוא תלמיד
תורה רצין אadm'ו, איטו זוקן לשיחות,
ואם ח' אין רצינו וכו', לאלו אין להציגו.
ישאמר עלי' שלחו של אדם מכומו.

לאחר המענה הזה, וכאשר הנתנה ביקשה
ማיתנו לסתום למגעל העמק, לא העזנו מהר
ולגהדר את עצמנו כשלוחים בסיס התואר...
והנה, לאחר כמה שבועות במגדל העמק -
ברוחם הדרתית, רבבותן מ-הדרות גיאו-

שטיינרייך א"ש

הדריך הדרך, ייחס שם במיוחד... הדבר גרם לנו
אל-כלכך מסויים.

ככה לתלמידו תורה ביראת שמיים,
צלהחה ורבה בשילוחותם במגדר העמק.
ברך צינו לקבב חותם של שלוחים בטבעת
המלך, מבלי לעבור דורך 77, וכמוון
מלל שברבשנו זאת מאי-מן...
...מבל שברבשנו זאת מאי-מן...

קווים בהם מAIR עין שנים ה', אקדמי על צין לzellach מופלאה"

והרב פירט: על-
די למד עזמי,
על-ידי התעסקות
עם תלמידי הישיבה ואנשי
העיר, והוסיף:

"אך בעיקר, ע"י שתהייו דוגמא חייה, שתראו
בעצם הנטענכם אתם כיצד יש להתנהן".

ומעניין: במידה מסוימת, המילים הללו גימלו את עיקר השילוחות שלנו! כאמור, התנאים בישיבה כמעט ולא אפשרו לנו השפעה ישירה. 'התוודאות', שיעורי הסידור, ההוראות בתותח הרבי - כל אלו ובסיטו של דבר, ככל עבודה רבה וירקה: וזהו שוכני הישיבה, בהשפעה פנימית על מבדוקים, הפתצת הריחות והמעניות, במגדר נאום וככל ביכוריהם.

שלהי

ראתה חדש ניסן תש"ה", כאשר חבריה
לרכוב הבחורים עמדו לנשוע לחירות קדש
פצעה גם הקבוצה שלנו לטעו. הרוב גורס
וחושש מכך מאי, כbab על כך לרבי. ובמגען
דשו "חומיין" הרוב את הבחורים אלו "מלֵבָב"
א אין ניסן עד אחוי שק'ם איר, על מנת להוציא
ששיבת חותם אחריו זה ולפעיל בה ביר-
מזכירות דכאו".
הוסוף 90% מהוואות נסיימות -

ההזרקה לא ולען כל, את גודל המחתה-
קוריובים מוחדים לאורך הביקור וכו'. הדגש
הזה הראה לנו ולען כל, את גודל המחתה-
קוריובים מוחדים לאורך הביקור וכו'.

כטוף החודש זכינו ל'יחידות' בגין עדן
תחתהון, ובמהלכה תיאר הרבי את
פקידנו, להגדיל את הישיבה במגדל
עומק, סניף של תומכי תמיימים, בדומה

שאן תוחלת לשוחות שלנו שם. הרגשו לנו מצלחים להחכבר עם התלמידים. גם המנסרת שבשה הינה והיה זהה להלוטין לרוח ה'ב'ד' (שביל ללמידה וסידור לפוי התפילה הינו ציריכים להשכים קום בשלוחי הלהילה, כיוון שהמנין הרשמי היה בשעה מוקדמת בבוקר...).

שליט'א במגדל העמק, ה תלמידים, שסימנו זו "שיבכה קשנה", עמדו בפני צומת דרכיהם. הוכחנית המקרית היהו הגיע לשם לתקופה צרזה על-מנת להשဖיעל ולבקר את התלמידים, לאחר מכן מכן לשוב לפרט ה'ב'ד', כשבפרק מצאת הנסעה מהותונת לקבוצה, בחודש ייסון תשלה". (אג' עצמי היהי כבר לאחר

לקראת סוף החוזה כתוב הרוב גרשמן מכח
לרבינו וכן דיווח על המצב בישיבתו. בمعנה
הרבי שש הורבי בפני תכנית סדרה כיצד
אמורה להתנהל הדשيبة (למשל, שבאיו ר' ישראל, שהיה ראש הישיבה בכפר החב"ד,
יאמר שיעזרוים בפנינו באופן קבוע, ד-ה'
פעמים בשבועו). אם כי את התכנית התנה
הרבי בכרק שיעמוד בתוקף כנגד המתנגדים
שקמו ויקומו. בשילוב הדברים התייחס הרבי
אל התלמידים, ובתוכם:

ווארשי חלום דתלמיידי תומכי-תומכיהם לכפר-חכ"ד שיחיו שנשען לשם, וימשיכו שם בחיות ובתגובהם (כמذובר בה"י אלול)

שליט' א' מגדל העמק, התלמידים, שיטינו
או 'ישיבת קתנה', עמדו בפני צמתה דרכיהם.
התכנית המקורית הייתה להציגו לשם תקופת
קטרה על-מotto לה השפיע ולקבר את התלמידים,
ולאחר מכן לשוב לכפר חב"ד, כשביקע
نمיצאת הנסעה המהווננת לקבוצה, בחודש
ינון תש"י". (אנו עצמי היותי כבר לאחר
(הרבנות))

הנסעה שלנו לשם, למען האמת, הייתה מותק קבלת-על אמיתית לא祁פישנו לטעו לשם. גם לא קבלנו כוורת' של שולחין וצינויים לשבה. לא למורי דעתנו לקרה מה אבחנו הולכים, ולא היה נראה שימושו באמות יזיד. צורנו את הרכבים גורסן להבהיר'ן ר' יצחק דה, ואביו ר' ישאל ע"ה שהיה ראש הישיבה) ועם ר מאיר גrozen ע"ה, מסתובבים ומנסים ללקט' בחורים שיואלו לעודב את החכמה הרוחנית הנהנה בכפר לטובת הארץ לא נדעתם... ואכן, לאחר שבועות בודדים נראה היה אבוז'ר.

הר' יוסף יצחק זלמנוב
מי"ז בע"ה כ"ה צפת ת"י
ראש הקבוצת' וההמורות השלוחות
ראש הפקה
לשטייל-תשלה'

היכר שלוחחים!

הרבי רוץ' שיזוכלו למשח אותו, בשביב
זה הוא שלוח שלוחחים! • ה'מצצ' המזוהה
של הרבי, 'יבנה ווחכמיה', קבוצות של
תלמידים שיחפהו עיר שלימה! • יש
מקומות שצרכים, שיש שלוחים מוכנים,
צריך רק שהבחורים ירצו! • שיחה
מיוזחת שפוערsuma בעיתון 'כפר חב"ד'
לפני מספר חדשם, עם השליח הגה"ח
הרבי יצחק גולדברג שי', על אופיו של
מצצ' התלמידים שלוחחים'.

ראיין: שלום מגידמן

אבל שליחות היא לא הוצאה סמכה, שאפשר היום ואפשר בעפ"מ אחרת. פרושה של שליחות היא שעריכים אוטם. יש מקום שזקוק לך, ההנלה חשבת שעילך לנטוע לשם. זוקם לפוחה עד לשכבה במקומות ומייצעים כל לוכת וליהו. יסכה במקומות ומייצעים כל לוכת וליהו. שליחות קיים את הרישבה הזה. האם אפשר לדוחות?

שליחות של הרב?

השנה זו היו שני מקומות בארכ' בהם שלוחים רצו ליסיד ישיבות 'תומכי תימanim' כאלה, אך לא הגיעו לא היו די בחורים שיבאו בשלוחים לישיבה והן לא נפתחו.

לחיות שליח

הבחורים הנושאים לישיבות החלו, המיסודות עליהם, נקראים 'שלוחים'. מה הגדר שהופך אותם מהתלמידי' ישיבה רגילה, כאשר היישיבה נמצאת במקורה במקומות פלוני, לשלוחים?

אני זכר של אחר שצינו לנטוע בשליחות הרב לארץ והקווש, בשנת תשל"י, הרב דיבר על השלוחים שנשו ואמר שהמעלה של שליחות היא שלא רק בזמן השליחות מתעסק בעניין מסוים והוא שליחת, אלא גם כאשר הוא יכול וישן. עצם הימצאתו במקומות זהה, היא השליחות. הוא שליח כל הארץ.

שליח הוא כודה שנמצא במקומות בו ציריכים אותו, במקומות בו הרב רוץ שהוא יהודיה. אני מצד עצמי לא דואק היהתי מגע למקום זהה, ולמה אי שם? כי ציריכים אותו.

שרוצים לסתור סניף נוסף של 'תומכי תימanim' באחת מערי הארץ ציריכים לשם כך תלמידים שלוחים, ובଘר יש אפשרות לנטוע למוקם בו הוא סבור שהיה לו טוב - עם קבורה טביה, רם טוב, משפט טוב - והוא מעמיד לנגד העיניים לא את נטרית לבו, מה הוא רוץ, אל מה ציריכים ממנו. הוא שם בצד את כל הנשיות והרצונות ואומר: ציריכים אותו שם, ולשם אני הוילך, שם אני היחים

"קשה אשם בצד את כל הנשיות והרצונות ואומר: ציריכים אותו שם, ולשם אני הוילך - אז הוא מקבל את השם 'שליח'."

ולומר להם לנטוע לבאן או לבאן.

ואילו כאשר יש כיתה שלמה ומסודרת, בתום שלוש שנים הלימוד בישיבה גודלה, הרי שמשית ניתן לארגן קבוצות מאורגנות שייסעו למקומות שניהם להקלם ולהוכיח את הישיבה.

בנוסף לכך, הישיבה

הנפתחת במקומות שליחות צרכיה להיות עם משמעית - עם ר"מ, משפט, משגאה וסדר ישיבה. מיד לאחר ישיבה גודלה והבר ביצוע, אבל לאחר שנת הקבוצה' זה הקשה יותר.

ועוד ועיקר: זה מעשה רב. כפי שישフトני, אוננו הרב לא שלח לצרפת לאחר שנה שבה למדנו ב-770, אלא קודם שלחו אותנו לשליחות, ורק לאחר מכן (בוקרה שלנו, לאחר שלוש שנים בהן הרב החזיק אותנו בשליחות) הגיעו ללמוד-ב' 770. כך היה גם בשנת תש"ה, כאשר הרב שילח קבוצות תלמידים מהישיבה בכרח ב' (בימים הרבים שלימה דיסקון שעתה הקים ישיבה חדשה של תלמידים שלוחים' בעירו קריית אתא) לבאן - לנגלד' העמק, ליסיד ולבסס את הישיבה. הבחורים הללו עוד לא נטו אל הרב, והרב התרעם והורה שיישארו בארכ' לשנה נוספת ור' לאחר מכן יבויאו ל-770. וכך היה גם בשנה הבאה, המהלה הישיבה בכרח ב' הסתפקה האם לשלוח שלוחים' לפני שנת הקבוצה', והרב התרעם וכותב להם 'שכיוון שעיל פ' לשנת הקבוצה', הנה מצד אחד ברור שהتلמידים התלוי בהם למסכתה ולעליתיה, וד'.

'שכיוון שעיל פ' הייתה שנת קבלו כאן צ'ל שליטה תלמידים שלוחים' לס... אין ספק מוציא מידי' ואוי, ובוואדי שלחו שלוחים מתאימים לדעת שתי ההנחות, והשם יצילח'."

כך היה גם הסדר תמיד - תלמיד ישיבת 'אותלו מורה', הישיבה במורשתן וכן הלאה נטו ווועט'ם לשילוחות ורק לאחר מכן מגיעים ללימוד ב-770.

ברצוני להגשים עניין נוסף: ישנו בחור האומר לעצמו: בודאי, אני אצא לשילוחות, אבל לא עכשי, מאוחר יותר.

הענין של 'שלוח' של אדם ממוצע' הוא אמיתי, לשלהי גננים בחות של המשלה, זה לא הכל שהירה לו עד כה. הוא מקבל קביעות הבנו, רצון, זה מרומם יותר.

זה המתכוון שרובי תן וגוי שוב שהוויה מקדיש כמה שעות בשבוע למדוד עם מישו אחוי, וזה לבדו מזיך את הבהיר - 'עשיט' שלו, הבהיר שוכן אל פעלים כהה'. מוזה - והוא מבין טוב יותר את דבר התיוה כאשר המוח תמיימים' יפתחו ויכל' אנטאפע דעם ובי'.

לעשות כל התלוי בהם

הmealלה וחיזיונות בך
שבחרור יזכה להיות תלמיד
שליח' מובנאות. אבל הסדר
שנקבע אצלכם הוא שבותם
שלוש שנים הישיבה
הגדולה, גוסרים לשיעור ד'
תלמידים השלוחות. האם
זה צרך לקרות דודקן לפניו
הגסיעה לשנת הקבוצה'
בישיבה שב- 770?

ראשית, אי ריצה להעיר שזה לא 'שיעור ד'. זה לא המשך לשולש השנים בישיבה גדולה. זה דבר חדש של שלוחות מהבחורים עצם. כמה וכמה

שעתית צאטג מהבחורים עצם.

בחורים ניגשו אליו ואמרו לא שאני יכול לשער מה השליחות הוא עשה להם. בחור

הפעולה שלהם על אנשי קהילת אנ"ש היא עצומה. הבחורים למדו עם אנשי הקהילה, שהבחרים הינם מוקברים. יש להם קביעות בילדותם עם הבחורים. כל אחד מהבחורים מודיעו העזונה של הישיבה של העיר הפלולה כהה. הוא מזכיר כמה שעות בשבוע למדוד עם מישו אחוי. וזה לבדו מזיך את הבהיר - 'עשיט' מוזה ולבו וכיס אל פעלים כהה'. מוזה - והוא מזכיר טוב יותר את דבר התיוה כאשר המוח צ'ן. ולבו - קרוב יותר לאלה התייה.

רואים במוחם שיעורים בבתי כנסת, הבחורים עצם למדים לא רק כדי שלמדו קודם להן, אלא אפילו טוב יותר. יש להזכיר מה הסביבה כדי למד תורה, בטבריה הקימו הבחורים פסילוגים, אבל אני חושב שהטيبة הפסיטה היא כי הם שלוחים ולן יש כוחות, יש רצון, זה מאריך.

הນכויות עיר, למורים בחורים ואני ניר לא ברא וללומה. מורים בין 60-100 תלמידים לכל שיבתו כזו, בה למדו גמוא, הילנא, חסידות, שיעור טהור. הורים פנו אליו מזון ואמרו שהם מונחים להודות לנו. גם עבר שיעור מהוות, התרומות, הם רואים אותו כשהוא בבית - לומד, מתפלל, עשו מצעדים.

השליח לטבריה הרב יוסף קרמר אמר לי שבזכות הישיבה, והרשות שהבחורים פועלים בעיר, נפה תלמוד תורה של חב"ד בטבריה, בו מגדלים למעלה ממאה תלמידים; נפהה בית-'המג'מי' הממאנים. כפי שהרבי התבטה

- ב'הידוי' שלנו - 'ילראום כירום' כי זו בך ה', המהו, נורות להאריך, שאלות הם שלוחי כל הנשיאים בכל מקום ובכל מזון, בשמה ובטוב לבב, וישראל של אדים ממות', ואתם נמצוא ומשהו אחר. יונפליני'. קדושה, טהרה, משחו געליה יורה. ועטם העבדה שראים אוטם כבר פעולת.

רואה משחו אחר.

תורה, מושה,

ונעליה יורה.

העבדה שראים אוטם כבר פעולת.

הרב חיים שלמה

דיסקין, השליח ורב

העיר קריית אתא, אמר לי שמעבר להשעיה

הנפלאה של הבחורים על כל העיר, רק

אומר לי: 'בזכות השליחות הוא הרב הוארך' ממי. הקשר שניהה לי עם הרב עמק הרבה יורה.

שלוחים וקבעו סיניפים
של 'תומכי תמייס' בכל
מקומ!

נתאר לעצמנו ארכ' היזה
נדאית הארץ ישראל
כיבום אם מכל הישיבות
הגנדיות והו יוצאים כולם
לשנת שליחות לאחר
שלוש שנים הלימוד
בישיבה גודלה. בדרך
הטבע, היו מוקומות בארץ
עוד עשרים ישיבות.

יש שלוש מאות

"נתאר לעצמנו ארכ' היזה נראית ארץ ישראל ביום אם מכל הישיבות הגנדיות הינו יוצאים כולם לשנת שליחות לאחר שלוש שנים הלימוד בישיבה גדולה. בדרך הטבע, היו מוקומות בארכ' עוד עשרים ישיבות!"

זה היה מחולל מהפך. הערים שבחן
פעילים השולחים היו נראית להלוטין.
זה היה מחולל מהפך, מהפך. הערים שבחן
הבחורים עצם, התקשרותם שלם לרבי,
ה'ק'א'ר' שלהם בענייני קדושה והיבור
לאקלות - היו עילים שלא בערך, וגם שנת
ה'ק'ב'ז'ה' היה ונראית טובה שלא בערך.
הדברים הם בהיגן ז'. יש שלוחים וביט
ברחבי הארץ שמעוניינים להקים ולהחזיק
ישיבות בעירם, וקבעים רק לתלמידים.
בטחני שאם הדבר אכן יתרחש, תחתולן כאן
מהפכה אמתית.

אליטוטריה

באן ערך בשנת השולחים. התשובה,
הגוננים והרצין לבוא אל הרבי עולים
מדורה, גם איז'ן ההנגחה ועומק הקשר
שנוצר עם הרבי בשנה זו והו אחר לאחר
שנת שליחות. יוזע גם במקומות הקדושה יש
ניסיונות לא מעטים, ושנת השולחים מעמידה
כחנות עליים להתגבר על כל הניסיונות ולקבל
רק את העניין הרוחני, את הקדושה ואת
התקשרות.

לსירום, מהי קריאתכם המשמעות?'

בשילה של כינוס השולחים תש"ז הרבי יצא
בקראיה והזכיר: "שי' שלוחות, לשובש את
העולם באידישקייט!". כאשר מדובר אdots
תלמידי התמיימים צרך לקרוא: תמיימים, היי

ר' יואל כהן ע"ה

תלמיד שליה' במגדל העמק, במקום לנסוע
אל הרבי באותה שנה הם הגיעו להרים את
הישיבה במגדל העמק. זה הרם את החורים
כחנות עליים להתגבר על כל הניסיונות ולקבל
רק זה היה א... וכך זה היה כל השנה. עד
היום. ככל וואים איך החורים שחי
בשליחות בטבריה ובקרית-אתא מגעים
לשנת הק'ב'ז'ה.

גם ר' יואל כהן ע"ה היה נלהב מאוד מהרעיון
זהה, וכאשר התחלנו את הישיבה בטבריה
ביזור, וכאשר לומדים, מתפללים ומתרגמים
במשך עשרה שנים בדור נפלא והשוב
מן כמי פנימי, אבל דזוקן לאן - כאשר
שהדר באופן פנימי, קורא משחו מאד עזוק
בחור מגע לאחר שנת שליחות, שכן פעלה
המגיניעס טבריה ל'ק'ב'ז'ה' - מגיעים אחרות.
בכל פעם שהריה פגש אותה, או את אחינו
ראש הישיבה בטבריה הרב ברוך לבניין, היה
מתעניין ושאל על כל...

ואסף רק עוד דבר אחד: ההתלהבות והחוות
שיש' בנטיעת השנת הק'ב'ז'ה', שלו, לאחר שהוא צה
לשנת הק'ב'ז'ה'.

"גם ר' יואל כהן ע"ה היה נלהב מאוד
מהרעיון זהה, וכאשר התחלנו את הישיבה
בטבריה פגש אותו ואמר לי' שזוהו דבר
נפלא וחשוב מאיין ממותו, אמר שהו רואה
שהבחורים המגייצים מטבריה ל'ק'ב'ז'ה' -
mag'uzim אחרת"

של יהודים, עם כל הדרישות שהמקום דרש -

וזה הוא מקבל את השם 'שליח'. ה'גב'ר' ה'היא
כר איז'ן עצמאו, הוא לא ח'ר לעצמו, אלא נון
הכל בשככל השילוחות, בתשליחת ה'ה'ב' -
ושלח' פירושו שהוא איז'ן גע' מקובל
cohoot עז'ז'ים, כוחות של הרבי. כך זה פשוט
שהרבי קבע שזרוי השילוחות
שלו, ואז מתרחשים כל
הענינים.

שנה של הכהנה ל'ק'ב'ז'ה'

בישראל והרחבתם עד
כמה יקרה היא השילוחות,
המביאה ל'ד' אנטאפן דעם

רב' אין'. אם כן, האם צרך
לנסוע למלמוד בד' אנטאפן של
הרבי בשנת הק'ב'ז'ה'? אול'
МОוטב לנדצע בס' את השנה זו
לשלה של ה'צ'מ'ז'ה'.

יכולות להיות באדם כל המעלות, אבל
הmulot כל'ן גדרים באדם עצמו, עבמות
הנבראים, כמה הוא השיג ולא הוא הגיע.
ואילו שלחה זה גדר אחר - זה לא הוא, זה
המשלה נמצא בתוכו.

הmulot הגדולה ביותר שכילה להיות להסיד
הינה שהוא צה'ה להיות שליח.

אני זכר שפעם הרבי נזכיר בתמונות את
רבי ה'ל מפאטריש והתבטה: הוא היה לא רק
גאון בנגלה, לא רק גאון בהסידות, הוא היה
לא רק חסיד ולא רק מקשור, הוא היה גם
שליח של ה'צ'מ'ז'ה'.

יכולות להיות באדם כל המעלות, אבל
הmulot כל'ן גדרים באדם עצמו, עבמות
הנבראים, כמה הוא השיג ולא הוא הגיע.
ואילו שלחה זה גדר אחר - זה לא הוא, זה
המשלה נמצא בתוכו.

בזמנכם כבחורים הרבי
בעצמם בחר אתכם, שליח
אתכם, קרא לכם ל'יחידות'
באה אמר לכם מה תפקידכם;
אלם ה'זום', כשאיננו שומעים
ורוזאים את הרבי, بما
אפוא הופק תלמיד הישיבה
לשלה?

זה מוד בדור ופושט: כדי זה יקראי בשם
'שליחות' יש להוגג במתחה שהרבי הנהה.
אם מאמנים שעדיין קיים המשוג'ה שליחות,
שלוחו של אדם כמוני עם כל הכרך בזיה,
ובודאי זהה לך, איז'ן צרכים להוגג לפ'י
הכללים שהרבי קבע והכוחות שהעניק.

הכללים שהרבי קבע, וכן היה הסדר לאורך
השנים כל', הם שהנהלת הישיבה היא זו
שבוחרת את השולחים. הנהלת בורות
רשימתה של תלמידים, שלחת לבך, והרבי
מאשר. הסדר לא היה שהרב הדקב קרא
לבחורים ואומר להם שעלייהם לנטאת
לשלהות, אלא הכל הганת באמצעות הנהלת

"גָבֹר בָּאָרֶץ יְהִי" זָרַעוּ דָוָר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרֵךְ הַוֹן
וְעוֹשֵר בְּבֵיתוֹ וְגֹו... כָל אֱלֹהָה שָׁהִיו וּמְמַשְׁיכִים
לְהִזְוֹת ("זִינְעָן גַּעֲזָעָן אָוֹן זִינְעָן") תַּלְמִידִין של
כ"ק מ"ח אַדְמוֹר, נִקְרָאִים "אָרֶצּוֹ", וּבִמְילָא, נִתְגַּת
לְהַם הַבָּרְכָה "גָבֹר בָּאָרֶץ יְהִי" זָרַעוּ וְגֹו", כֵךְ,
שְׁבָכָחוּ וּבִיכְלָתוּ שֶׁל כָל אֶחָד מֵהֶם לְהַפּוֹךְ עִיר
שְׁלִימָה, וְאָם יְשִׁ צָוֹרָךְ - גַם שְׁתִי עָרִים, וְאַפְּלִילּוֹ
מִדִּינָה שְׁלִימָה!

(וס"יים כ"ק אַדְמוֹר שְׁלִיטָא) "זָרַעַו" - קִיִּים,
וְהַכְּחוֹת (הַבָּרְכָה ד"גָבֹר בָּאָרֶץ יְהִי" זָרַעַו") -
קִיִּים גַם הָם; צְרִיכִים אַיפּוֹא רַק לְצִאת וְלַחֲלָמָם,
וְאֵז יְקֻוִיִּים גַם הַמִּשְׁךְ הַכֹּתֵב "דָוָר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרֵךְ
הַוֹן וְעוֹשֵר בְּבֵיתוֹ וְגֹו".

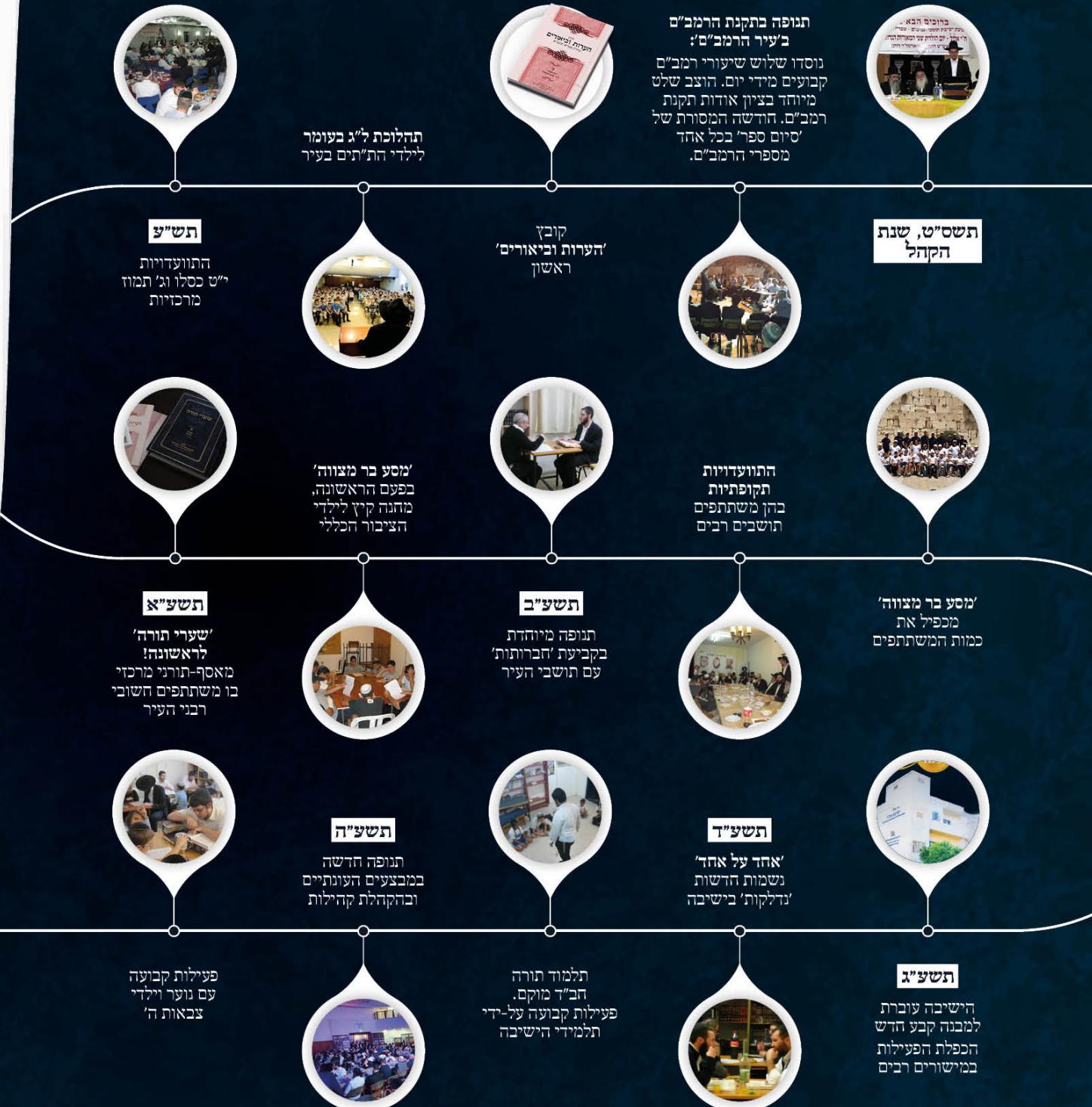
(משיחת יומם ב' דחג הסוכות תש"יב, תורה מנחם חיד' עט' 42)

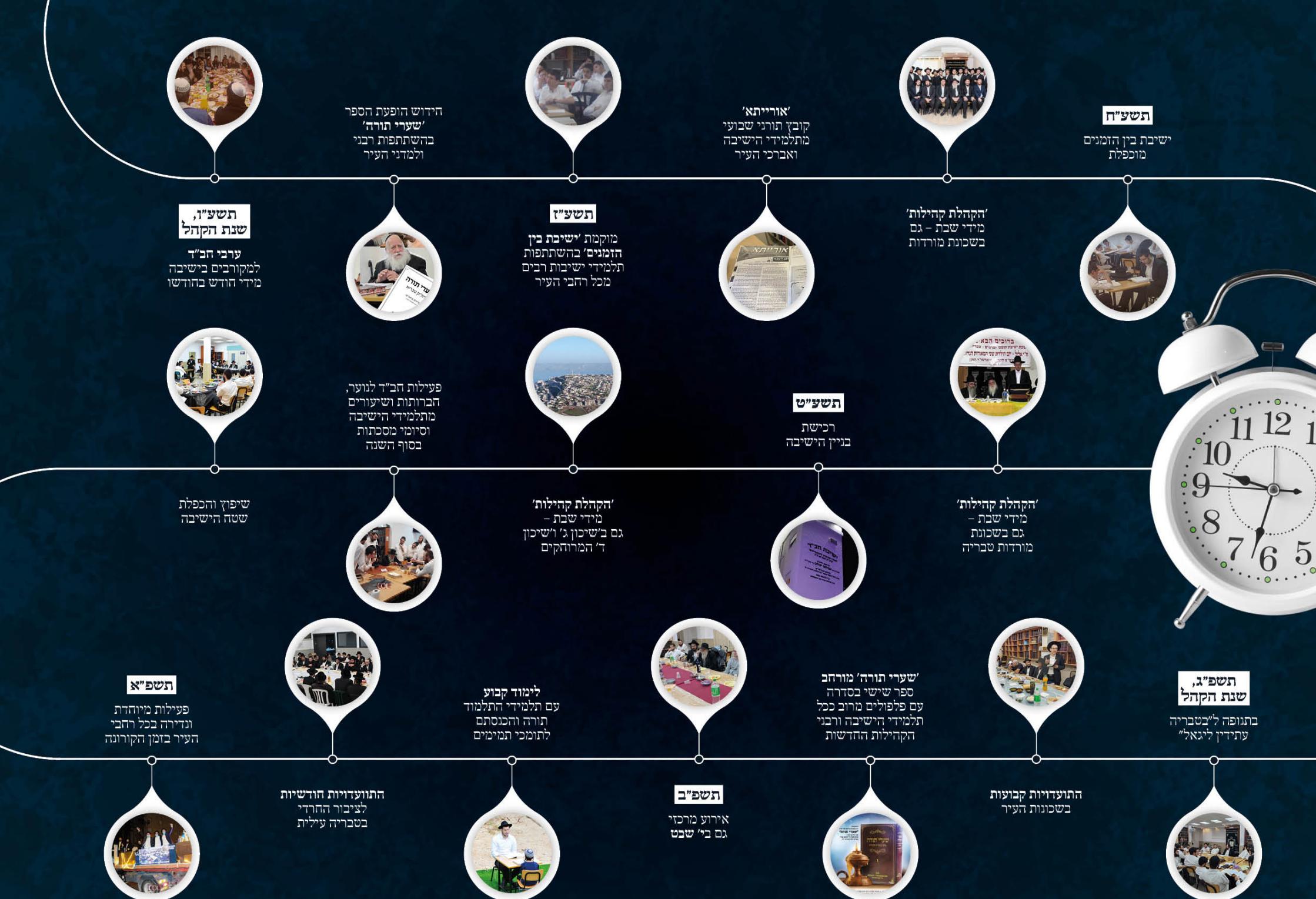
חמש עשרה שנה החלו מАЗ הוקמה ישיבת 'תומכי תמיימים'
בעיה"ק טבריה ת"ו, נקבעות 'תלמידים שלוחים' - בשליחות
הרבי נשיא דורון.

בחמש עשרה השנים הללו, השתנה מצבה הרוחנית של טבריה
לאה הכה. נקבעו של דברי חי, הולכים ומתווספים מדי שנה
בשנה עניינים חדשים ופעולות חדשות בעיר, בכל התחומיים
והמשוררים. זאת, לצד התפתחות המואצת של היישיבה
עצמה, בגשם וברוח. כל מה שהתחילה במשך השנים -
המשך!

חלק מפעולותיהם של התלמידים-השלוחים נראו
לעין מיד, וחלק הכו שורש ופורותיהם צמחו שנים
רבות מאוחר יותר, בבחינת "חזקה". שאינה
חוורת ריקם". אלה כמו אלה מהווים
שלבים בדרך להקמת טבריה ו'ארעה
dagelil' כולה לקבלת פני משיח צדקנו.

להפוך את העיר! הישיבה בטבריה על ציר הזמן

חסיד
תמים
שליח
זור מהות
החכמים

לרגל שנת הקהיל, העומדת בסימן "לייראה את השם", ולרגל ה'הקהיל' המרכזי לבוגרי הישיבה בטבריה, מתכנסים הרב ברוך לבנון, הרב שמעון קוץ'זיביבסקי והרב צבי-הירש זלמןוב להתוועדות משותפת לבוגרי הישיבה, כדי להסביר על כל השאלות הבוערות בעולמם של אברכים: איך הופכים את הזכרונות מהישיבה למשהו שרלוונטי ליום יום? האם אפשר להיות כמו 'תמים' גם עשר שנים אחרי החתונה? איך מצליחים לנחל בית של יראת שמיים בחיים רומיי התמודדות? מה זה אומר, למעשה, להיות "אלעמאַל שליח"? והעיקר, מה אומר הרב עלי אתגרי חיבנו? • "לייראה את ה' - תמיד כל הימים!"

צילומים: מענד' סוליש

'שנת הקהלה'
מ ז מ ב כ
ל כ ו ב נ ו
לא מעט
התכניות
מ ש ו ת פ ו ת ,
ב מ ש פ ה ה ,
בקהלה, במוסדות

החינוך ובמקום העבודה. יחד עם זאת, דומה שלקה ה'תפורה' הטברני, אליו נגנו נקבצים איש מקומות מגוריו ושליחותו – אופי מיוחד. ישיבה, כך אמרו, מנוגת בלביו של אדם על מנת עליון אף אחד אחר לא יכול לנגן. וקהלה שכחה, של כל הלבבות עליהם מונגת תפורה, יש לו ניחוח שאין דומה לא. ניחוח והשוויה בישיבה לתקופה בה היה ביני ישראל במדור, קודם הכינסה לארכ. אץ ישואלה הר' ותפורה ללב צדוקים בין הסדרם וכו. עשר שנים אחריו, רכזון של תפורה נכו מעורר דורשת עבודה וגעה, גייטת כפיים כפשוטו ויגיע לתפורה וחוזק – כל אחד ואחד במקום בו הוא נמצא. העכודה בארץ ישראל, באופן של ארץ שבקהל מלחה זכרונות, אבל ידע היטב גם לדוש ולבתו.

לקראתvensטסן הנגדול והרדי מבורך ההר של טבריה, כדי להתוויד עם צוות הישיבה, ר' ברוך, ר' שמעון ול' צבי, שנוגלים בחמש-עשרה השנים האחרונות בעיר התהווידית המימות בהיכלה של הישיבה, מתקבשים יפהם לזר אל הארכדים, בוגרי הישיבה, כאלו שמנצאים עציו מוחץ ל'תיבת נח' שהאת כל זנומם ומרצם לה' לعبادות. הרבי מסכיר שתקופת השוואות שלם במדבר לא היה מונתקת מהוי העכודה אחר כ- ארבעים שנה מדבר, מנותקים ומופרשים בליך'ש, בוגע ללחם מן השמיים' (מן) של זמן המדובר, שהוא לא היה קולנו ולנו ולמיונו, גם אצל חברו בשיסבה יש תפורה של בר' תפורה של חברו ר' יונה גמליאל בן ר' יונה לאין, והוא, אליאב ואdamot, 'עמ' השמיים' (שלכן שם הוא, אליאב ואdamot, 'עמ' השמיים' של מרים), הם יכולות שבקורה היא נתנה על פועל ממש. דרךה של התעוידות הסידית והן-הן הדברים בהם לעניינו: ההכרות בימי הארץ ישראל. אדרבא, המדבר דירוה הננה מוכחת לך. כאשר לניסה לארכ' קדמת תפורה המכנה מושחתת של התמקדות בחימר רוחחים או את הרכדים בזירה והשופחה. היה ברור שאך עד מלבד, שאלוקה היה האמת של העולם, שטרך להתרשם לענייני הארץ ולשליחות וכו'. אי, היה זה קשה יותר? אכן, אבל זה בדיק האנרג והמשמה, להכנס אלוקות שלמעלה מההעלום – לתוכה הנשלח הוא, כמובן, תפורה השוואות בישיבה ביחס לה' המעשה. הרי הבהיר הבבליינמי הבהיר שקיים שלאהרים

הרבי לבנוני: שימור הקשר עם הישיבה בה למדת איננו רק בסוטלגייה. הוא מctrץ חיוני. הוא מאפשר לך לשמור על קשרים עם מי אתה איזה המזיאות נכו, ובכח זה – להיות נכו יותר.

אני רק 'שכני', כמו וזה יש ללמוד ולהתפלל. מודבר כאן במקרה נשפי או: אב' חבר העניים הרוחניים הם ראש סדרה העדרית, בזרה ברורה ובירה. כשיצאים לעולם, זה עלול להשגנתו לאלה הרבהمام'ן' משכך. שמו של קשור עם הישיבה בה למדת איננו רק נוטל. הוא מctrץ חיוני. הוא מאפשר לך לשמר על קשרים עם מי אתה איזה טפל. הקשר הזה שומר עליך גם כוים היה לך שיכרות עם סדר' יוס' וולע'רעד'ר או.

ברופר כשותה של תפורה על הישיבה דין, בה לרבים מהבוחרים היו תקופת שנייה של התמורות מלאה והזקקה. תקופות שהם לא האשירו זמן לעצם בכלל. התגיאגו בלילה' 'בדר'ם' והתמסרו ללבצעים בין הסדרם וכו. עשר שנים אחריו, רכזון של תפורה נכו מעורר דורשת עבודה וגעה, גייטת כפיים כפשוטו ויגיע לתפורה וחוזק – כל אחד ואחד במקום בו הוא נמצא.

רבה קוצ'וביביסקי: במקרה היה רבי מתאר עיוקן... הרבי מברך הר' בῆמה קבוקמות של קבוק, שהוא לא היה קולנו ולנו ולמיונו, וגם צדיקים דווין בדוראי', גם אצל חברו בשיסבה יש תפורה של בר' תפורה של חברו ר' יונה גמליאל בן ר' יונה לאין, והוא, אליאב ואdamot, 'עמ' השמיים' (שלכן שם הוא, אליאב ואdamot, 'עמ' השמיים' של מרים), הם יכולות שבקורה היא נתנה על השנהanca, בשילוחות, היה שנה של 'שליח', שנה של התמורות, למשל, 'פעלוות' של שיש', ושיש'. כדי להזכיר אך היה נרא היה הליל שיש' שלנו בכחורים –ليل'ה של התמורות היוו עוקב יורה נכו', 'כਮותו דהמשלח המש''. מילא, לא משנה במידת מה, שה בה משנו עוקב יורה נכו', הפשט, או לא דווקא. האנרג השלה במכון את הליל שיש' שלנו כו...'

בנימה אישית: עד היזם, שאנו נזכר בלילה- שיש' ב-5-הה, זה מרווח או נוון לי' יוינ' לח' הייס'-'ום. רבי מהבחורים החזקון קביעות לימוד מיהדות בלבד שלש שנים טובות. אחד בהמשך ר' ר' השני במאמרם מלוקט. השליש בלילה' מעמק הנטה את השאה ח' בחר, את התשלחות, לקחת את השאה ח' בחר, את התשלחות, ועל דרכ' זה מצינו מכתב מענין ('ח'ג' עט' קיא') לומר ב'צ' דיננו, שהמודח הודיים בלביאו. כיון ברובות הימים כשר ההיינקן במדינה, הוא היה ד' רוחק באהרות היהי מההענינים הללו... והרבי כתבל':

וב'ח'י'ו עדיין תחת רשם ים היליאו של 'כ'ק' מ'יה' אדר'ו, ועל יסוד דברי הארי'ל' נשאו לישון בסג' באשמורו היבור בכדי להספיק את 'סדר' חסידות', וההמש ברור הרט: מבצעים לאורך כל היזם, ועם כניסה כדבוי. הייס'-'ומ' עבעמ'ר עליל'הי'ו – מבקרה הטוב – יומ' ש'ק'ויפ'ז'ים' וו' לתהיל'ה 'ב'ין לב'ין...' – וגם מי שהשлага העלינה העמידה אותו בשילוחות, ברור ש'וואפ' טבעי אין לו את התמורות שהייתה לו בבחור. אבל כאשר כהרים אין זו היה נרא כבחורים, והר'

אולי לדמות
- ذات
- בהסתיגות
הנדרת
- לסייע
ל ר ב ב י .
כ ש ח סיד
נוסע לרבי,
עצם המפש
עם הרבי מair
ומבהיר לו מהם
הჩיים האmittים
שלו. הבהיר הזה
'מאריה' וגוננת כה
לשארת הייס'-'ום. על-דריך-

זה (שוב, בוחרות) הבהיר
בישיבה הם מלאים בעבודה, וה'

חיים יהוו אוכל את פרותה. משום כן,นาน מפעם
לפעם לחזיר מוחדר במצב החיים המורום
בשנות הישיבה, כדי להזכיר לאוור את הווה.
חמים מלאים בעבודה, וה'

אלא
אדמת אין
שום שמי', מוקן שהייתה
זהירות היהיות מותת הדרך שלהם.

הרב זלמנוב: באגרות קודש (ח'ד עט' רפ)
נדפס מכתב מהרבי ליהודי שלמד ב'חדרים'
בליביאו. וואלה מכך מצא עצמו איזו-
שם בבליטימור. הרבי כובע לו שארם שמע
מההענינים, מההענינים הדרוד'ו ב'חדרים'
מיימים ערו', די' ליטיגע טע', ימי הלימוד
בליביאו. ומכיע את תקוותה, ודוש
מן, שהחכונות תללו, כיון שהם מעיניים
של קדושה, שמשאותו רושם על כל החיים,
יהיו מקרו של איזו או מימות בהנאה בפועל...
בנימה אישית: עד היזם, שאנו נזכר בלילה-
יש'-'ום. רבי מהבחורים החזקון קביעות
לחייב לימוד מיהדות בלבד שלש שנים
שעות טובות. אחד בהמשך ר' ר' השני
במאמרם מלוקט. השליש בלילה' מעמק

בליק'יש, והרבי במנחת חינוך ו'ויב'ר'. כמה
נשאו לישון בסג' באשמורו היבור בכדי
להספיק את 'סדר' חסידות', וההמש ברור
הרט: מבצעים לאורך כל היזם, ועם כניסה
כדבוי. הייס'-'ומ' עבעמ'ר עליל'הי'ו – מבקרה
הטוב – יומ' ש'ק'ויפ'ז'ים' וו' לתהיל'ה 'ב'ין
לב'ין...' – וגם מי שהשлага העלינה העמידה
אותו בשילוחות, ברור ש'וואפ' טבעי אין לו
את התמורות שהייתה לו בבחור. אבל כאשר

כהרים אין זו היה נרא כבחורים, והרבי כתבל':
'ז'ק' מ'יה' אדר'ו, ועל יסוד דברי הארי'ל'
כ'ק' מ'יה' אדר'ו, והר' יוס' וולע'רעד'ר או
'ב'ין...' – וגם מי שהשлага העלינה העמידה
אותו בשילוחות, ברור ש'וואפ' טבעי אין לו
את התמורות שהייתה לו בבחור. אבל כאשר

הישיבה היא המצפן של החיים

התכנסנו כאן כדי 'לזהוועד'
עם בוגרי הישיבה. ככל
שלא נמצאים בה כבר חמיש
עשור וחמש שנים נשנה.
ישיכות יש לאברך עם מוסד
שאתה חוק למלזדייז בו הוא
סימן לפני שנים רבות?

הרב לבנוני: פוחנן בדבר מלכות. באחת
השניות מודמה רבי את תקופת הלימוד
והשוויה בישיבה לתקופה בה היה ביני ישראל
במדור, קודם הכינסה לארכ. אץ ישואלה
ושסמיון-רמב"ם, של מוצג'ל-אג' בעיור ומפע-
בר-מצואה, של לילות אפררינגענס אורים
וילד'ר היסודות-בקיר עיפויים... 'קהה'
העכודה בארץ ישראל, באופן של דירה בתהווים.
נישבת, וזה התכנית של דירה בתהווים.

לאין, בני ישראל הוציאו להוו במורד ההר
של טבריה, כדי להתוויד עם צוות הישיבה, ר'
ברוך, ר' שמעון ול' צבי, שנוגלים בחמש-
עשרה השנס האחרונות בעיר התהווידית
המיומת בהיכלה של הישיבה, מתקבשים
ומיים מבארה של מרים, הם יכולות לה' קדושים
שם את כל זנומם ומרצם לה' לעבדות.

הרבי מסכיר שתקופת השוואות שלם במדבר
לא היה מונתקת מהוי העכודה אחר כ-
ארבעים שנה מדבר, מנותקים ומופרשים
בליך'ש, בוגע ללחם מן השמיים' (מן) של
זמן המדובר, שהוא לא היה קולנו ולנו ולמיונו,
גם אצל חברו בשיסבה יש תפורה של בר' תפורה
של חברו ר' יונה גמליאל בן ר' יונה לאין,
הוא, אליאב ואdamot, 'עמ' השמיים' של מרים,
עד היום אנו מברכים את ברכת 'הוז' על חם
מן הארץ, למורת שבקורה היא נתנה על
המווארת. ועוסקים בדירתה בתהווים' –

בפועל ממש. דרךה של התעוידות הסידית
והן-הן הדברים בהם לעניינו: ההכרות בימי
ארץ ישראל. אדרבא, המדבר דירוה הננה
מוכחת לך. כאשר לניסה לארכ' קדמת
תקופת המכנה מושחתת של התמקדות בחימר
רוחחים או את הרכדים בזירה והשופחה.
יהיה ברור שאך עד מלבד, שאלוקה היה
האמת של העולם, שטרך להתרשם לענייני
הארץ, מוקדמת יותר בתכלית ובכונונה.
הנשלח הוא, כמובן, תפורה השוואות בישיבה
ביחס לה' המעשה. הרי הבהיר הבבליינמי
הבהיר שקיים שלאהרים

שימור הקשר עם הישיבה בה
למדת איננו רק בסוטלגייה. הוא מctrץ חיוני. הוא מאפשר לך
לשמר על קשרים עם מי אתה איזה המזיאות נכו, ובכח זה – להיות נכו יותר.
היה ברור לך מה עזיך ומה טפל.

הנפש שלו בטור תלמיד-שליח, וזה עצמו מרים את החיים של לעלים.

אלעמאַל שליח בכל מקום, בכל מזב

"אמאל שליח - אלעמאַל שליח". זו הוכורתה של ה'ההקהָל' הנוכח... מה זה אומר אלעמאַל? ואיך אפשר ל'ישם את זה בפועל?"

הרבי קוצ'יז'יביבסקי, במקור, כשרבי אמר את זה לתלמידים השולחים לאוטרליה (הנ"ח עט' עט' 413), הרבי הזכיר את הכלל של "דרישה איניה מוקממה". כמובן, מי שזכה להיות 'שליח', אפילו פעם אחד, יוכל לומר שסבירו הוא יתיר על בעבודת מיזידים – חוץ ממה שכלי יהודי הוא שליחות הלוחות מלווה אותו, ומימדיה אותו ללבנה אהר, וכאומר, נספ על הוכות שבוחן, זו תבעה ונינתה כי: אתה יכול לעמוד את עצמן במקומות אחרים!

הרבי לבונגי בייחודה המיוחדת לשולחים בלרינוואה (אה נכבהה לעיל) הרבי דבר באירועות על הוכחות המיוחדים, כחות עללים, כחות עזים, שמהgalים אצל תלמיד-שליח. ברור שהוכחות הללו לא עללים לשם ממש, ומילא זה באופן עזין יותר וחדידי יותר...

הרבי קוצ'יז'יביבסקי: האם היא שזה לא כתוב בפירוש, אבל דרך אפסה: כשם שבדורות מי שלא睐ת לשליחות, אבל ייש מעלה מירוחת ליאת לשליחות, אבל ייש מעלה מירוחת בעניין השליחות, הגון הנכבדים, שכחה לחיות תלמיד

שהוא עוד בתמיינס כדי לחזור פליירם בסכונה שלו על אוו פיעילות, הא ראה את אחד הבוווים, שהיה מתייד' גודל, עסוק בלחש חולוקה. "ראיית שאן אצלו הבדל כל אם הוא לא למד שיחה 'ב'זאל' או מהלך מודעת. הוא ראה אותו דבר..." והוא אף פרוש פעל עלי' גם כן. הינה עצמותו, וההשעה וחוויתו על העיניים העילם (וואה"ה השם נשנו בודים השלחאים שטביב, בוח שיש לה השפעה גדולה יותר, וגם כ'קדמת רופאה למכה' נצח'').

המילה, ההלשת התקוף של ההתקשרות לעולם והוחשבות שנרגנת לו, דבר שהיא הכרחי לכל אברהם, ובפרט לשיח – יתכן שדברים אמורים שבטעמים בגודל, עסוק בלחש חולוקה. "ראיית שאן אצלו הבדל כל אם הוא לא למד שיחה 'ב'זאל' או מהלך מודעת. הוא ראה אותו דבר..." והוא אף פרוש פעל עלי' גם כן. הינה עצמותו, וההשעה וחוויתו על העיניים העילם (וואה"ה השם נשנו בודים השלחאים שטביב, בוח שיש לה השפעה גדולה יותר, וגם כ'קדמת רופאה למכה' נצח'').

אבל כאשר פעם בחורום כאן, בדרכ' צחות, על יסוד מה שהמשפעים מסכירים במשמעות שבუותה תרס"ה, על רצוא שמאיה לשוב ושב שמאיה לרצוא, שיכשלה נושא לרבי זה רצוא – שמאיה לשוב, להתרומות גודלה יותר לעובdot השליחות, ואחרי געיה בעבודת השליחות במוקם ורחוב, ונעשה רצוא לשוב לבית החינוך. ככל, אין לו ערך ותווך לעולם שלעלצטמן. גם אם הוא מוסר שיחה בעי' 150 איש, אם אצלו לא יותר מעוד 'היכי תעצי' לימיוש ההוראה של 'הקהלת קהילות'. ועל-דר-הה שאר ענייני העלם, הם אצלו בוחינות פחوت דר' אץ' לעולם, רואים את הדברים בשחרם.

מילא, כשו הוגש הראשותן לעולם. הרוי כפטגון היידוע (שהרב מציר בכמה הקשיים): "אוזו וו' מיטעלעט זיך – אוזי גיט דאס". כשהגישה הראושה לשוליחות השנה, מחד עוסקים בכל ענייני השליחות, בעולם כפשווי, ומצד שני עשיים את הכל מתקפלת, הרבי, 'ספער התסת'ב', דואג להזק מוחדרם את הזרה. ועמינס את הצלב העולם הזה – הזרה כרך לא יוכל בטל את שפעלה של טומאה תאורה נרואה לו דמיות דיזיון של יעקב אבוי..." והוא אוכל בטל את הרבי... בז'

הרבי לבונגי: את הנזודה הזו רואים בהשעפה החיוית שיש לתלמידים-השליחות מתקפלת, הרבי, 'ספער התסת'ב', דואג להזק מוחדרם את הזרה. ובעולם כפשווי, מצד שני עשיים את הכל מתקפלת, הרבי, 'ספער התסת'ב', דואג להזק מוחדרם את הזרה. ועמינס את הצלב העולם הזה – הזרה כרך לא יוכל בטל את הרבי... בז'

וכפי ששמعني במספר הדומנויות מכמה מהשליחות כאן, שהמגע שלהם עם התמיינס מציר להם – מעור אצלם – את מעמודם ומצבם כאשר היו בעצם 'תמיינס' מן המניין. הרבי קוצ'יז'יביבסקי: אחד מהשליחות כאן

הישבות, והסיף הרבי (ראה תומ'ה ד' עט' 505) והוא להקים גם איגוד של תלמידים שלמדו במוסדות עברי וועיר, שם קיים נוגה כה (של אגון בגירום) במוסדות בהם מסיימים את חוק הלימודים, על אהת כהה וכמה כshedover במוסדות של תורה, בהם לא שיר' מושג של ס'ים. אלא רק של 'שינוי הקביעות', מקיבעות בתוך כתלי המוסד, לקביעות מהוצה לו. אבל בוודאי שרישומו של המוסד נשאר בו תמיד.

הרבי הבהיר איז דוגמא מושיפור של שמעון ולוי בסכום. כאשר הם הציעו לאנשי שכם חיים משופפים, הם דריש מהם לבני יעקב, ולאידן, הרוי רואים בחש שחתושה איכה יכולה להיות רוק באופן שאנשי שם מילוי את עצםם ולא להיפא, משום שהעל מילוי היהת נימול ואין הנימול מיל להיווער ערל' – כאשר אדם הוא כבר נימול, הרי זה באופן של 'אתה ותמיד'!

על דרך זה, הוסיף הרבי, הוא בנידון דידן: כאשר תר' תלמיד הירח ביחס למסוד קשור עם הרבי, נבר נעללה אצלו העברת הערלה... מילאי, להיות בבחינת ערל', שקו עליון עולם זהה – הזרה כרך לא יוכל, שכן אם בשעה שמלוא תאורה נרואה לו דמיות דיזיון של יעקב אבוי..." והוא אוכל בטל את שפעלה

בו תקופת לימודי' מויסוד של הרבי... הרוב לבונגי: מספרים שר' אליהו סמפסון ע"ה חזר פעם בפני הרבי הירח' על דרשה של רב אמר אקריא אחד שאמר שכ' יהוי והוא 'אות' בספר התורה. ולעפניהם, כשהואות נמותקת או מתקלפת, הרבי, 'ספער התסת'ב', דואג להזק מוחדרם את הזרה. ובעולם כפשווי, מצד שני עשיים את הכל מתקפלת, הרבי, 'ספער התסת'ב', דואג להזק מוחדרם את הזרה. ועמינס את הצלב העולם הזה – הזרה כרך לא יוכל בטל את הרבי... בז'

על דרך זה הוא המתברר בשיחה כאן: הקשר של כל 'תמיינס' עם תומכי תמיינס הוא קשור של 'אות'ות החקיקה'. גם אם הוא לא ניכר, לא נרגש – הוא קיים במלוא עצמו. התפרק הוא בסך הכל לעורו את אהבתה העשנה, להיפגש. לכל היותר, היא מתבססה באפק שמלים אלה, והרבי הוא מי שמספר את האפק.

עצם הידיעה שלא צורך כאן לצייר דבר חדש, אלא לגלות את הקשר שקיים מילאי – הופכת את העבודה לקללה יותר. הרוב לומנו: אם בכלל 'תומכי תמיינס' הדברים אמורים, שהוא פועל את עניין

מוחן לזמן בפעולות טובות אשר "מתנד" לא הי' מוגל להון, כי זו קיומן לאור הום אשר מוקром בחסודות וענינים'....

ואם הדברים אמורים מבמי' ש"אין מל אחסדי", כל שכן ממי' שנמצא בפועל מבח' של "אעל מעאל אל חסדי, תמים, שליח" וכו', שהקושה אצלו יכלה וצריכה ש'יזו'ו מיקומו להמעלות ערל'..."

איין חביבמול בכל חייות ערל'!

כיצד אכן יכול להשפיע
תקופת הלימוד בישיבה על
החוים בתוככי העולם הזה?

הרבי קוצ'יז'יביבסקי: ראש ציריך מבורג הירח שיער לא-מעט מבוגרי הישיבה שמספרים שהשנה בה התנסו וכך ופעלו בחירות בשליחות, והוא זו שהנזהה אצלם בנפש את יציאת השילוחת דבר מוכחה, ופעלה שב壽ו של דבר אכן קיימו זאת בעצמם.

והרי זה דבר פלא: הרוי בכל בתומי תמיינס מהדרים את 'משימות דורנו' (לשון הרבי) בהזדהה במונל השילוחת – אנחנו סני' שליח, ורוב התנהלה כאן למדונו בענינו שם – מהדרים את השילוחת באפק מוחדרם מוחדרם. ובכל זאת אצל כמה וממה זה עד לא הומה מספיק עד שהו' בענימם לתמיינס שלוחות!

יתירה מוז: כמה בוגרים שם שלוחים, מספרים שאופי השילוחת כאן, בטבריה, השפעה הרובה על אופי השילוחות שלחים. העובודה שכן היה דגש חזק מזוד למדוד בהברותא עם יהודים, נתנה להם דגש חזק על זה גם בשלוחות כוים.

עוד דבר שבעיני חשוב השוב לא פהות – בוגרים ריכם שניים ממשמשים בשליחות רשמייה – תודיעת השילוחות שלחים מפותחת במירוחה... אם כן, הנה לנו דוגמא לפעולה נצחת – קדשה איניה זהה ממקומה – של הישיבה, על משך כל החיים.

ולפי זה הזרה לישיבה – בפועל או מבינה נפשית, נועדה בסך הכל להיות ולהזק עניין קשים בדרך מיליא.

הרוב זלמנוב: בהתועדות 'בשבת תש"ב', בה הורה הרבי להקים את זה – איגוד תלמידי

הרב קוצ'יז'יביבסקי:
כשמדוורים אל
מי שזכה להחיות
תלמידים-שלוחים',
עליהם התבטאת
הרבי "אמאל
שליח – אלעמאַל
שליח". אלו כוחות
נצח'ים, שהם זכות
מיוחדת, וב%;">
תפקיד ונינתנת כוח
מיוחדת: צרי'ק
להיות ברור, שכ'ל
אברך צרי'ק לחיות
עם השליחות של'ז'
כיתמיינס, וב'אופן
שהזה פועל ונמשך
גם חיים.

על דרך זה הוא המתברר בשיחה כאן: הקשר של כל 'תמיינס' עם תומכי תמיינס הוא קשור של 'אות'ות החקיקה'. גם אם הוא לא ניכר, לא נרגש – הוא קיים במלוא עצמו. התפרק הוא בסך הכל לעורו את אהבתה העשנה, להיפגש. לכל היותר, היא מתבססה באפק שמלים אלה, והרבי הוא מי שמספר את האפק.

עצם הידיעה שלא צורך כאן לצייר דבר חדש,

אל לא לגלות את הקשר שקיים מילאי – הופכת

את העבודה לקללה יותר.

הרוב לומנו: אם בכלל 'תומכי תמיינס'

הרב קוֹצְ'זִיבּוּבֶּסְקִי: כשלומדים חסידות צרייך
ללמוד אל-יבא דעתך, כלומר: לא-זאג להבייא
למעשה את מה שלומדים, כדי שהלימוד ישנה,
יעדן אותה. זה חייב להיות נוכח בכל עניין ומאמץ
שלומדים.

הרב לבנוני: על דרכך מה שהרב מסביר, ובאריכות, בשיחה המפורשת על גהלים ומרגליות' (לקוש' ח' יט' סל'), קיוון שהחסידות היא החיים ורוח החיים, הר' לימוד החסידות חיב להיות בפועל בכל יום ממש. גם מי שמלמד אמרויל, ולמד שלשים, והוא מל' גודש', חיב למד מחדש בכל יום. כיון שהלימוד איננו כדי להקנות דעת, אלא, כפשותו, כדי להיות!

זה גופא צריך להיות באופן של 'בא אל התיבה', וכיפורשו המפרנס של הבעל-שם-טוב, שכן לבוא אל תיבות התורה והתפללה".

בפשטות: צריך מידי ים להיכנס לתיבתך מוסים. שיהיה מן קבועם, שהוא קודש ללימוד, הזמן הזה לא מוסד', וגם לא 'תקופה'. ישיבה היא 'דר' חימי', ברור שהיא הייתה ללוות את התלמיד לכל אורך חייו.

הרב לבנוני: אם נסכים את זה: אם זורם היסודי בין מוסד למדים לא-תורני לבין ישיבה הוא, שמוסד כליל נועד להקנות לתלמיד 'ידעות נחות' לקראות היזחאה לעילם. אבל משעה שהתלמיד סיים שם את חוק לימודין, שב אין זו זקה אמיתית עם מוסד הלימודים. ישיבה, כל ישיבה, ובטה 'תומכי תמיימים', מהותה היא לתה נתנית כיצד היה, מה צריך להיות מרצו היה.

ידועים דברי הרבי בשנים האחרונות בית צראי לחווית 'תומכי תמיימים'. בעצם, ביד כל אחד לפתח סניף תמייני במכוון - וביחיינו כישיש מן היי המקודש למלמד, בלבד או עם חברותה, התוועדות קבוצה עם הכרם. וזה 'צומי תמיימים', זו 'תיבת נדי' כפשותו, וזה עצמוני עמיד בקן אורה את כל החווית. הרבר' לומנו: כשדברים על החשיבות של 'התוועדות קבוצה עם הכרם' - יש כאן פשט מימד של 'ההקה', כשבוגנים הכרמים ביחס, ובפרט חבר כירח, שהבחירות של לשם גובשה והושלה תומכי תמיימים, 'וואו' של תורה וცבודה, גיבושה הגדירה את החרונות המשותפים מהיימן המאיירים, וממלא, כמו 'ב'הקהל' הקומי, ההשפעה של המפגש הזה ומהר' לעראאת את השם תמייד כל הימין, גם בימים שלאחר מכן.

הלאה, כי היא נכונה מצד האמת. גם אם לבי' הגע' טכנאי כדי לתקן את מכונת הכתיבה המכיקלול, או משלוחן הגע' עם חביבה בכידה, אפ' חד עם מים... להציג לו הנחה הפלין, 'שיילך נזנינו'.

לחפוך את הבית ל'תומכי תמיימים'

אם גנסה לדבר רגע בפועל ממש: אנחנו מדברים כאן הרבה על הצורך לקשר ולחבר בין שנות הישיבה כאן בטבריה לבין חמי המשעה. אל' דרכי מעשיות עמודות בפניו אברך שמעוניין לחווית את 'הימים המאיירים' הלאן בחוויי היום יום?

הרב קוֹצְ'זִיבּוּבֶּסְקִי: ראשית, היבטים לדעת שואה אפרשי, וזה גם הכהריה.

זה אפשרי, מושם שוזהי המהות של מוסד לימודי תורני, דבר 'יעד' ביטש', הבדל היסודי בין מוסד למדים לא-תורני לבין ישיבה הוא, שמוסד כליל נועד להקנות לתלמיד 'ידעות נחות' לקראות היזחאה לעילם. אבל משעה שהתלמיד סיים שם את חוק לימודין, שב אין זו זקה אמיתית עם מוסד הלימודים. ישיבה, כל ישיבה, ובטה 'תומכי תמיימים', מהותה היא לתה נתנית כיצד היה, מה צריך להיות מרצו היה.

בזה עצמוני יש כמה קומות: כל ישיבה מקשת להעפיד לתלמיד זהה, שעצם החלו סדר יומו הוא קביאות עזים, וזהו מושם רוחם של תלמידי תמיימים מכbstת יתר מה, להעמיד תלמיד שאצלו נקודת המרכז לא-הורות הדוי סדי שלמדו חסידות ויש' ביטול לא-לוקוט. ובונגע ליום' בכלל, הלא הרוב מלמד ואונטו בשיחה המפזרת (לקוש' ד"ז ע' 314 ואילך) שהילד' שלו הוא גונחת עצמותו. ככלומר, המגמה האmittית של 'תומכי תמיימים' היא

להת כל מהותה אחרה: שנקודות המרט של ר' הריא במלאת את רצינו יתרבן. מונה אצלם שאם יש כאן 'טטה', זה רק כדי לגלה בו את אוור אסוי.

בישיבה שענינה, של י' ח' ו' ת' מתווסף כאן עוד נקודה:

אדרכה - להגיה גם את ה'מפניות דקדושה' הנסעה ל-770 על הצד!

אם כן; הויitor הוה, הגות עצמותו, דושט לא מעט מיהבhor, ובטה שיש לו פועל מושכת. הרב לבנוני: גם החיים בפועל בישיבה של קבוצות, טבושים טבושים בקדוש במשך שערות שנים במקומות שונים, למורות זאת, יש שליחות דורשים הרבה 'בטטל', התמס' נרש' להכל שני קווים: להתרס' ללימוד לתלמידים-שלוחים, וכן הסתום זו רק (גנלה והסודות) מאייך. להו' קאך חן בעבודה עם צמו והן מאייך. להו' קאך חן בעבודה פונטיה יותר, ואכמ'ו, בעבודה עם הזולת - להבייא הוה דושט לדרך הריש. ה'מומר' המתמיד הוה דושט להתבטל לרבי בוצרה פונטיה יותר, ואכמ'ו, בטחה של זה או מוחיו של האברך, ואדרבא. צרייך לו' לעליותיה...

הרב קוֹצְ'זִיבּוּבֶּסְקִי: בקדושה הדז, של 'אלעמאל שליח' חשוב להציגו: חסידות העניין של המושג 'שליח' (ואלא בדامت, גם של המושג 'טמים'). האו העניין של הנחת עצמותו. ובפועל לשליחות את ה-24 שעות שלו, ובפי שהרב מסביר (שיחת חי שרה התשנ'י) שהה סוג מיהה בתקון עם ישראל, הר' מכל מקם, דווקא בכינויו של השולחים הרבי תמיד מdegש שהרבי הקודם מינה כל יהודי לשליח, ובטה ובטה כל חסיד...

בניגע לעניינו, קיימת כאן מעלה נספה, מצאו דוגמו בשיחות הראשונה למנדל העמק, כאשר התלמידים מהישיבה בכרף כשמדברים אל מי שוכן להיות 'תלמידים-ח'ד' דוח את שהויהם בהוצאות קדשו (פרש הדברים כבר נקבעה במקומות רבים), אלעמאל שליח', אלו כוחות נצחים, שהם כותת מיהודה, ובכך פרקדי נניית כוח וחכו בענין זה לעידודים מופלאים מהרבי. מיודהה: צרייך להיות ברוח, של אברך צרייך להיות עם השולחים שלו 'טהמים', ובאופן גם לעיבודה שם ווירטו לא מעט בשליחות' הזה וזה עוד בכתבה הקודמת, בראין עם עוקס' בו, בין במושדות של הרבי, או בהוראה בסמכות אהרה, או בה-טי, או במפעלה. אתה שליה. אתה שם - כי הרבי שלח אותך.

ולו, בכל מקום שאתה נמצאת, אתה ראייתו של כל צרייך להראות דוגמא היה אך נראת בה משום חדש על פניו התפיסה המקובלת יהוד' ואך נראת יהוד' חסידי. וכשהתבה בא יהוד' היה להקה דוקשנה. ואילו הוא אכן היה מ'מצו'ה' בכל תקופה דוקש רוחה שלם מהר' ר' מענדל, שהויהה שולחים מנ德尔 העמק, תמורה הנשיאה ל'קוציצה', אבל האמת היה שאן בדברים סתירה. הגישה הכללית של ר' מענדל, שהויהה גם סוד להקדמת הנסעה, היהנה שתמורת העיסוק בבניית הציר האישית והמציאות הפרטית (גם אם מציאות דקדושה) יש להתרס' בתהסורת אל 'המאור' עצמו - פועלות הרבי ורצונו הקודש וכו'. ואם כן, הר' כאן, דוחית הנשיאה לא באה מתקן להיבנות יותר באופן אישי, כי אם

המיוחד של 'תלמידים שלוחים', שיש בו עניין מיהודה, נשאר באוקן נזה.

והאמת היא, שרואים את זה בחוץ: תלמידים-שלוחים לאורך השנים, מכל מיין מושך מיהבhor, ובטה שיש לו פועל מושכת. הרב לבנוני: גם החיים בפועל בישיבה של קבוצות, טבושים טבושים בקדוש במשך שערות שנים במקומות שונים, למורות זאת, יש שליחות דורשים הרבה 'בטטל', התמס' נרש' להכל שני קווים: להתרס' ללימוד לתלמידים-שלוחים, וכן הסתום זו רק (גנלה והסודות) מאייך. להו' קאך חן בעבודה עם צמו והן מאייך. להו' קאך חן בעבודה פונטיה יותר, ואכמ'ו, הישיבה אינה זהה ממקומה. ועד' ז' גם בוגרי הישיבה בטבריה... נראתה במוחש, שהחווית שמדובר בכאן היא מניע והך בשיחות גם הלאה.

הרב זלמנוב: כדי להעיר על נקודה מסוימת: מהוות של המושג 'שליח' (ואלא בדامت, גם של המושג 'טמים'). האו העניין של הנחת עצמותו. ובפועל לשיחות המזיאת מלמדת במי שמר לשליחות את ה-24 שעות שלו, ובפי שהרב מסביר (שיחת חי שרה התשנ'י) שהה סוג מיהה בתקון עם ישראל, הר' מכל מקם, דווקא בכינויו של השולחים הרבי תמיד מdegש שהרבי הקודם מינה כל היהודי, שדו כראין מעתיכם שנה מלמדוד אצל הרבי, שדו החלה שוכרה בתייר לא-קל...

הרב זלמנוב:
להיות תלמידים
השלוחים, זה
כינוס השלוחים
לאורך כל השנה...
מחד עסוקים בכל
צנינני השליהות,
בעולים כפשווטו,
ומצד שני' עושים
את הכל כל' תומכי
תמיימים, ומתוך
חיות ושקיעה
בענינני קדושה,
ומילא הכל נעה
באופן מרומים יותר.

משיח בקביעות, אז נשאה יותר כל ליחות את
חנין. בנוסח על זה, בישיבה של שליחות, יש
שם יותר יכולות לפועל ולישם את זה, להביא
ylimot המשיח בפועל, להפוך את העולם
אל אחד.

הרב דלמנוב: כדי לחדד נקודה נוספת: כל דבר כל' הכרזה, אפשר להגדיר אותו כדבר הודיעש, ואפשר לומר את זה כדבר הפשוות. ולדוגמא: סכתי ע"ה ('הגב' אלטהי) היהיטה מסורת, שכאשר הגיעו בקיין תרצ"ש בקבינזה מאמוריקה אל' כ"ק אדמוני' מהורץ' ג' ג', ובهم אותה וגיסה - ר' שלמה זלמן ויעקבו העפט ע"ה, ניכרה אצל הרבי התפעלות מיהדות מוגב' בעל מרואה הסדי' למדת'ן' וכו', והוא הביב: "אמרקה אידי נט' אנדרערטש". שנה לאחר מכן, הרבי הגיע את אותה הכרזה, על אדמת ארחה' ב', אבל הפעם, זה אמר בטען של החדרש, 'ליהזיד' או 'העילט'... ובכמובן, שהכל תלו בהקשר, כאשר אמורים מול העניינים מוחהה, כהה, של צו' חז"י שגדל על אדמת ארחה' ב', אפשר לומר וזהאות בינהו. אבל בשענורדים מול עולם שזעוק אחריו, שם צריך להזכיר את דבר הכרזה.

ג'ל דרך זה בענייני משיה: גם מוחץ לתומכו
תמייניס וולולמה אפשר להגד את כל
הדברים הכנוניים והאמוראים, אבל זה באוקן
של דבר חדש. אבל תמים, שבדברי
הרבי מונחים אצל בפסחותו,
גם העניין של משה
הוא אלאן רבשנות.

למוד ולחיזות גאולוגיה

תומכי תמיינים, באוזיר
וחנני, קל יותר לחיות עם
שיח' ולבסוף לבאותו.
מצב נידן לחיות כך גם בחיה?

ב' קוצובייבסקי, כווננו יודעים השאלת
ו' היה לא פשוטה גם כשמדובר על
ז' זימרים...

לכוננו: לאחריה כל זה, כדי להסיק
הה חשיבה: זה שבסבביל ראת שמיים
רחוקים ללימוד דאי'ה כל יום, הוא בעצם
הפשט. אבל כמובן שסבירamente
רכבים מוכרים לדבר על נקודה נוספת:
זה בקורס של שלווה ערוץ.

שנכנסים לעולם הזה' נחפשים ליותר מודדיות ושאלות חדשות. הן שלחוים, מי שנמצאים בעסקים שונים. פעמים ג. מי שלא מכיר, בכלל לא ידע שיש כאן אלה. למדו ההלכה הוא מהויבר המצויאת. דדרך שלמדודים, חוץ מהוגנה הרוונית הלימוד, יש כאן גם פועליה נשפיות: דינים אגדים מכיר מגיל עזיה, הם אצלו חוק ולא רור, ובכם החתוםודדיות הם מעטפת מואד. י' שמתאחדים עם הנשים, יכולם להוציא נ' בהתקדשות, ובهم יש יותר סכנותות לרועם. אבל בשראם את הדין' שההורגנו לבן, ובפרט אם זה מתוך השולץ- ז' עצמו, הדברים ננחים בורורים ופחותם סמס לעזריוים ולמלויים. ובפרט כשם מדובר בחומרם, שמהמודדים לעיטם עם אנשים יוב ומרוחק שעולמים לדורש' פשרות' מת ומשנות.

ציטור: למדם הסדרות זה 'אור', אבל להלן עורך והוא הכליל. שטני ישראל קמו רק שאחריו מתקה תורה, עם כל הגנליים וולדים וכו', הם חוץ ציריכם לתהו להלן עורך, כדי לראות אם ציריכם לדוחות ימשין. כל עזרותם עשו כבשוי.

כדי לעורר את הנשמה ששהותה בלבו של השוביך ניגש אליו בחור, עם שאלת
בכמה בידוק: הוא לומד בקביעות קושטס
אם ילומר את זה בברורה (אילו יגיד?), אבל זה לא נראה לו מסתיק' חסידות',
לחדרו בקרובנו, להאייר
ההרים, לערת להבחין בירח
כיצד להמתמוד עם הטעינה
השגבון מינוחך לאנשך.

הרב הרש"ב אמר (*שיטות מה'ת*)
בדור שלישי, כוה שיריעו
וחבלמלים שלנו, ונתקן לנו
כח ללבודת ה' שלנו.
הרבי קצ'וביבסקי: וכ-
ס - הובא בהקדמה לקובנשראט התפילה
storotra ירידת הנשמה היא לרך את הכוחות
עלינו. סבון-אם מחהון וויזא אל
ללא פונימיא רכבה הא מוחכל הריביג אם

כשבן-אדם מתחנן וווצא אל געווים. פעםים רבות הוא מותחיל להזכיר את

הרב לבנוני, בשולחן ערוך נפקד בוגר למי שטרוד בפרנסתו שהחביב שלו בלימוד התורה הוא "פרק אחד שחירות ופרק אחד ערבית". ואגדמורי הזקן מכרא שזהו סיכון שלילי שיושם נשפטנו מות לא ונכח ליותר

(ח' יא, מג' ז' ב'). בענינינו, אפשר לומר
שמי שהשאגה והעלילה כיונה אויה לעסוק
בעניני העולם בפועל ממש, הרי זו השלהות
של נסחאות, כדי לפעיל ולדק ודוקא מקומות
אללנו ולבחרב שם אלבומה.

ואצלו הלימוד היומי "פרק אחד שחרית ופרק

אחד ערבית" מועליל וחשוב
לנשנתו כמו הלימוד כל
היום יכולו למי שנדרש לך.

הרב קוץ'זיבסקי, בדור
צוהו: מי צריך להיות יותר
חסידי'שר', רם, שליח או
איש הדיטק? בדור שאיש
ההיטק: כדי שיוכל לפעול

ולוקן גם מקום שכוה.
על דורך הפירוש החסידי
במשנה עז' פנים לגינ הו
ובושת פנים לנו עז', שמי
שהפנימיות של עזה' - הוא יכול לדת
ולפעולותיו ורגשותיו

הרב זלמןוב: על-דרך שבתון עולם-השליחות עצמו, ככל שהשליח חסידי ומופשיט יותר, כך הוא יכול להرسلו למוקומות נמנוכיות וחשוכים

יראת שמיים:
להבחין בין עיקר לטפל

הרב קייז'רליך**קיי** בהשאה פרטית, שהחתי היום עם מישו מוגרי הישיבה, והוא שיקף אותו בשאלת שמרדייה אותן: הוא משדר למלמד השדים מדיין, ויש לו גישמאק בהז, אבל הוא לא מוגרש השדים מדברת אליו בפה מספק מעשייה. הוא לא רואה אך, למשל, המאמר גנום לו לזרע מענטשלקליטע, והוא נזה סדר ים מתאים.

רֹב זָלְמָנוֹב: עַל דָּרְךְ דִּבְרֵי הַרְמָבֶס שָׁרָגְלִים
פִּי הַרְבִּי, שַׁהֲכָנָם נִכְרָת בְּמַאֲכָלוֹ וּבְמַשְׁתָּהוֹ
וּ, וּכְרַלְפְּרָזִי הַבּוֹנוֹת שָׁלָו

הזהר והבבון, ב' ו' הדרת הדרת ריבוי ריבוי
של י' שבת השמ"ג (כחול)
ההבראי המפורס על הפתגם אמריקה
וירינה שוניה, עי"ש). סביר שהדורן
הנוצרי מילזב כזה להחכם ניכר הדא על
שי יהו"ד זכר תמיד מה עיקר בחימים ומהו
שפלה שלם. ועל ידי זה, היה היחס שלו לאכילה

רֹב קָצִי־כִּיבְּסָקִי זו המסתה בעניינים צ'יאתוניים מוא: מי שלמשל מדרש לחשתם אתיטרנים. אם הוא לומד א"ה, ברור לו שיש שימוש בכל שכחה נודע באמת רק לעניינים קשורים ע"כ הד'. ו' הנקודה הפנימית זה. מילא ברור שהוא דואג לסיכון וה' וב' שהוא ר' יכל. לכל הפתוח הסיכון של ב'־ב'־ד', ומוטב לעמלה מהז', כדי למקדך את שימושו שלו בו ל Kohoda הפנימית. ועל דרך ג', בפשטו, הוא דואג שרך הוא ישתחם

מכ舍יר, אבל המכ舍יר לא ישתמש בו...
רוב זלמנוב: והאמת היא שזו תכלית הכוונה:
ההשימוש בעמני העולם הזה יהיה באופן
סידורי. זה והפטש ש'אמריקה - אינה שונה',
ועלם הזה הוא לא רשאי לעצמו.

לחייב את העיר לגואלה!

נסמעת בעיר בנאן וברמה
הברורה של 'הנה זה בא',
והעיר עצמה מכנה פ' כמו
לראיית משה...
בדרכם ניין ניקן להוטף: כשהגמרא (ר' ר' יוסוף קרמו) שולח הרבוי וו'ר מוסדות ח'ב'ד בעיה'ק טבריה

פנה אליו באמצע שנת הששיטה, והצע
לי להקים אצלו סניף. בחורים, מסמי
шибואו', יש לומר כי אליה הנבי בא
הישיבה במגדל העמק, למדיו במס' שנה
בפעול ממש בכל יום לעיה'ק טבריה,
ומברך על ביתא מישיח (במיוחד) לאלו
הנמצאים במעמד ומצב של 'אהקה לו
בכל יום שיבוא'. בעפums וסודות החכירה
רביה את דבריו חז'יל (תנא דבר
על כל בוגריה) "לך ולקשור חביבים של
הטהדרון", על כל בוגריה בטבריה של
בריל בוגריהם ולהגביה בוגריהם
למעלה מארכוביהם והוחז בכל
עיריות ישראל... ולמדו את ישראל
דרך ארך... כדי שיגודל ויתקיים
שנו של הקבלה בעולמות כולם
שברא". הקמת הישיבה בטבריה,
העסקת בהפצת התורה בבחבי
העיר וסבירותיה מהוות איפה הכהנה
קרובה להזהרת הטהדרון בפועל
משם, בגאות האמיתית והשלמה.

אני ממליץ וקורא לכל שליח ומנהל בית
ח'ב'ד לפתח ישיבה בעיר. אין לשער
את הזיקוק הדל שירום לשילוחים שלו,
בכל המירושים, בכמויות ובאיכות, אפילו
'פנימי' ובאופן 'מჭיך'.

חשיבות ציין כי הישיבה לא הביאה ורק
תנווה גודלה לפעילות 'חוזה', אלא,
מכהיא גם תועלות עצומה לתולדותיה. ב'ה'
יש לנו כבר מוגרים המשמשים עצמאם
שלוחים, ר'מים, משפטים וכו' ורוחבי
העלום, ואני שמעו מורים מהם המציגים
את החזרה הגדולה שהייתה לשנת
השליחות הוזה ולום, הן בחשורה המשעית
לקראת השליחות - רואים במושב
שבוגרי הישיבה מגיעים מנוטים יותר
לשילוחים, ומילא הצלחה בעבודתם
היא גודלה יותר - הן בחיבור הנפש
לשילוחות שננה להם השנה הוזה, שהייתה
במקומות קפן שבוי יכול כל חבר להזכיר
למייציו את כוחותיו, וכוכבו - ההתחסנות
הגדולה של גאנשי הצעות הפלאיים, הרב
לבניינו והרב קוצ'ובייסקי, חד עם חותני
הרבי זלמן. וב'ה', העבודה הגודלה
הוזה תביא תיקף ומדי ל��'ים 'ויטג'ל' מילא
משיחיא באדרעה דגללי', וטבריה
עדיין להיגאל', - ב'ב'יאת משה' קדנו
תיקף ומדי ממש!

לקראת
בזכירות קדשו, ובאחד עם זאת יפעל
בכווץ' בשילוחות ברוחבי העיר. כמו כן
עתשי על ההזמנות... וביה' פתיחת
הישיבה היה הצעה הרצלהה הצעה
צוויכים במיוחד למלאות את תפוקדו של
אליהו גאנשי... להשמיע בטבריה ברמה
את החזרה כי 'תנאה והמשיח בא', ותיריה
מכך: להזכיר פועל את העיר ואת תשובה
כולם לקלחת פמי משה' קדנו.

קיומה של ישיבה' תומכי תמיימ' בטבריה
הוא החלם ישן שליל... ידעתו היטיב כי
קיומה של ישיבה בעיר, ובפרט ישיבה של
'הילמידים-שלוחים', איננו שווה לקומו
לשער את הצלחה והגדולה. 'כח המשלה'
פעל כאן ממש מלמעלה מן הטבע...
מכוראה המציגות, עטוקים רכוב בהשפעה
'מקיפה', הר' שחהתלמייד-השלוחים,
עמץ היזום ולמידי ישיבה, פועלם על
עם מקרים, בתהוועדיות מידי חדש
בחודשו, בפעילות העונתיות סכיב מגעל
השנה. וכפי שאמר הרב הראי'ץ על
תמיימ' יוטרא שבכו מחי' מותם' - כל
עד לפוי שים רבת לעמיטו לשילוחות
העיר וועל תשובה באומן פנימי וחוור.
לבד מכך, עצם ונוחות של 'הילמידים'
בעיר כבר פועל רביה ומגביר את קידושה'
וקידוש שם ליאובאיטש. כוון שך, פניתי
שהפעילות בעיר הייתה גודלה קודם
להקמת הישיבה, היא התעצמה בכמה
ובאיכות עשרה מוניין. מידי רבה נין
לומר, כי הקמת הישיבה בטבריה היא
מן פותח נfine' של הישיבה בטבריה.
של חדש ל夸ראת קבלת פמי משה'
קדנו, כאשר בוכות הישיבה ותלמייד
תיקפה לשעת כשר... וזה אכן הגיעה. הוא

למשיח וכו'. מילא, על דרך מה שהרב דיבר
בש'וי רוח תשגה', שכל הפסדים וחווים
בנקודה אך זו מoilך לשמי', כל شيء וכל
מאמר של הרבי בוכו'ם להעמד את האדם
במעמד ומצב נכוון ביחס לאלוה.

לסיום...

הרב לבנון: החקלאי הזה לא חייב להיות
רק פעם בשבע שנים... חיכים להיפגש יותר,
להתוודע ביחיד יותר, זה יטיב עם כלנו,
בגשיות ורותנותו.

הרב יימון: בפשטות, יש הוים לך הרבה
אפשרויות להתקנס, ורטואליות וגם פיזיות
כדי להחליט על התוצאות קבועה, כל כיתה
בפני עצמה. והקהל הזה בטח יפעל את
הלייה את השם.

באג'ק (חט'ו עמי' שעת) נdfs מכתב מיוחד
של הרבי לכנס הבוגרים הראשון של ישיבת
תויל' באוצרות הברית. בין היתר, מביא שם
הרבי מדברי הרבי הרוי'ץ, אשר 'הסכם'
הרבים יש להזקוק הכרה כו' והתบทבות
הרבים הוא אערורא לתהותה שמיעה
למעלה מעלה עד רום המעלות', 'ולך', כתוב
הרבי, 'לא ביצר מהם ולא פאל מומ' -
שכח - דבר'. יש' כה להקהל' שכוה, ואפשר
לפעול איתו גדלות וגזרות.

הרב קוצ'ובייסקי: אם יצא מכל הקהל'
זה מהו אחדamus, 'בחכנת עצמי',
שהביה' היה חסיד' יותר, ובעבדה עם
הזהול, להושך בשילוחות וב להשפה מסכיב,
זה הבטי' האמי' של 'אין מאל שליח' -
אלעלמאל שליח'!

הרב קוצ'ובייסקי: מפילה, גם זה צרכ'
להביא את חומכי מימי' אל החיים. אם
עלום היה יתפס פחות מקום, ואלוותה תונה
יתיר בפשתות - קל יותר להזות עם ביאת
משיח.

בשיחת ש'ב'blk תנש'א הרב דיבר שוראים
בחוש השענין של חייו עם משה' ס'קומט
אן שוער' (מגע' בקש'ו), והעזה לה' היא
למד' ענייני משיח' וגואלה. כי הטענה מציבה
אותך בمعد' ומצב נכוון אמרית.

הרב לבנון: ביד כל אחד לפתוח סביג'
תומכי תמיימ' בביתו - ובHIGH'ו!
כשייש זמן יומי'
המודך לילמוד',
לבד או עם

חברותא, התזוזדות..
קבוצה עם חברים..
זה 'תומכי תמיימ'!
זו 'תיבת נח'
כפשותו, וזה עצמוני
מיימיד בקרן אוראה
את כל החיים.

הרב לבנון: הדברים ברורים. כדי רק להדר
שים מעלה גודלה בלמידה השיחות של
השנים האחרונות, בהם הרבי זיך' והציג
את הנזונה של לראות את ענייני הנאה
בullen. שמעתי מבהיר שהיה ב-70-
בתקופה ההיא, שהיה שבותה שהרב זיך' דבר
ענייני גואה' ומשיח באופן כלל, והוא שבותה
שהרב זיך' דבר. יש' כה להקהל' שכוה, ואפשר
שלמדוים את השיחות הלאן, הם נועות
'פוקוס' והסתכלות נינה איך' לראות את
המציאות סיבין. כלות איך' מאורעות העלים
הם למעשה הכהנה להתגלות משיח'.

הרב זלמנוב: אליכא דאמת, הדברים הללו
מננים לגביל' שליחת הרבי. כי הרי בבסט
כל שיח' של הרבי נמצאות החותה היסוד,
שהועי' הא טפל, שהעיקר זה האלקות, שהם
הנקודות הפינימיות של ביתא משה' והציפייה

הצעה מעשית: קונה לך' חבר(ותא)!

הרב קוצ'ובייסקי: בשם כלינו אנו רוצים לבודא בהצעה מעשית אל כל בוגר של הישיבה: קבע
היום חמורותא שבועית עם חברך' כיתת. ל'ק'ש, מארים, ש'ע, גمرا - בחברותא. אתה גם
מוסיף בלימוד האיש' שלך, וגם מותחים לשנים המשותפות שלכם' בישיבה. והרי יחד, מפעם
לפעם, תזכירו בזכרנו משותפים.

וכשכל, או לפחות רוב היכתה שלכם, תלמד בקביעות איש עם רעהו, או כבר יהיה די טבעי, פעם
בשנה, להקהל ולהיפגש יחד להתעודות חסידית.

בלי ספק זה יכול להחיות בחיות מוחדשת את כל השנים הבאות, עד 'שנת הקה' הבהאה,
וכפעלתה של שנת הקה'ל, 'ליראה את הא' תמיד כל הימים'.

לזכות

חברי הנהלת ישיבת
תומכי תמימים במגדל העמק
ובראשם הרב יצחק גולדברג שליט"א

שלוחי הרבי בטבריה
ובראשם הרב יוסף קרמר שליט"א

הנגידים החסידים
עמדו התווך של ישבתו הנק'
הרבי אליהו שלוסברג שליט"א
הרבי דוד פישר שליט"א
הרבי יצחק משען שליט"א.

הרבי לוי וילימובסקי שיחי
מנכ"ל מוסדות חב"ד מגדל העמק
ידיidi ותומכי הישיבה
ובראשם מר יעקב פיק הרכז
ולזנות התלמידים-השלוחים
תלמידי ובוגרי הישיבה שהחיו
הוקדש על ידי הנהלת הישיבה

